SPEJDERNES MAGASIN

14. Aargang Nr. 5. Februar 1930.

Strandvejskiosken
Strandvej 193
Vedbæk

anbefales Spejderne

Røde Kors Depot

Vi kan sagtens smile

for vi bruger
Spejdent-Tandpasta.
Kendte enhver Spejder dens fortræffelige Egenskaber, brugte han intet andet.
NB. Prisen nedsat til 50 Øre pr. Tube; faas i alle Schous Udsalg og paa Korpsets Depot.

Enhver
SPEJDER
og
Sportsmand
bruger daglig
WRIGLEYS P. K.
TYGGEGUMMI
med Pebermyntesmag
FORFRISKENDE
SUNDT
VELSMAGENDE

SPEJDERNE

køber Deres Ost og Konserves til Lejren bedst og billigst i det gamle Ost- og Konserveslager

Skindergade 49
Byen 7820.

TELTE fra 27 Kroner pr. Stk. syet af prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DERFOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have set mine forskellige Telte opstillede i

CORT ADELERSGADE 8
H. Halmøe TELEFON BYEN KØBENHAVN K. **6762**

BYENS REPRODUKTIONS-
AKTIE- **ANSTALT** SELSKAB

Clichéer af enhver Art

FREDERIKSBORGGADE
Telefon **5** Byen 7750

SPEJDERNES·MAGASIN

VÆR BEREDT

UDGIVET AF DET DANSKE SPEIDERKORPS

14. AARG. | FEBRUAR | 1930

VINTER-

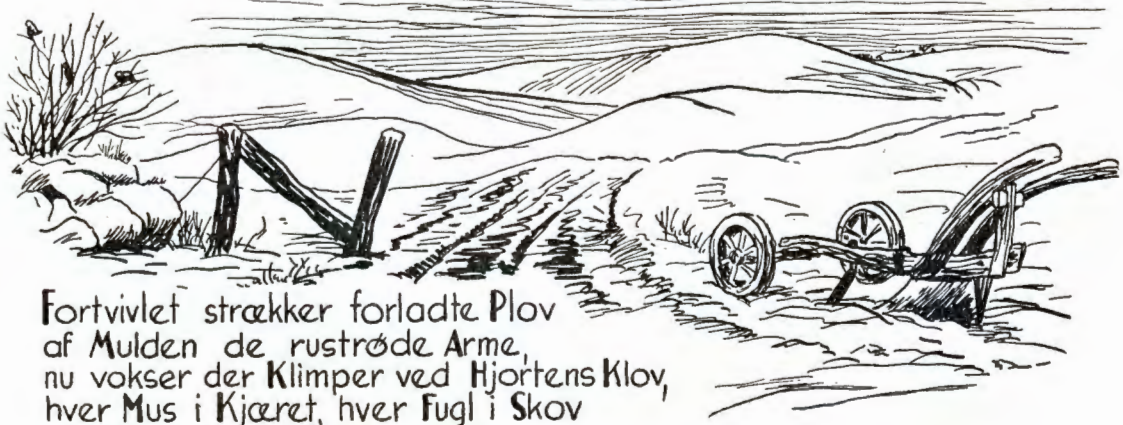

Fortvivlet strækker forladte Plov
af Mulden de rustrøde Arme,
nu vokser der Klimper ved Hjortens Klov,
hver Mus i Kjæret, hver Fugl i Skov
de bliver saa pilkende arme.

Men Bonden, han haver slet ingen Nød;
han tørrer i Vanten sin Næse,
sin Sok han varmer ved Ovnen rød;
i Saltkarret Sul og i Bænkkrogen Brød,
saa kan han ad Vinteren blæse.

Og dæmpet lyder den dumpe Plejl
fra Loen i Sne begravet,
snart ligger Gaarden med Tag og Tegl
paa Hedens knygende, hvide Spejl,
som Øen i Verdenshavet.

Jeppe Aakjær.

VED LEJRBAALET.

Godt gjort, Hornslet.

I en jysk Avis har jeg læst en meget smuk Artikel om Hornslet Spejdernes Juleindsamling, der fra en beskeden Begyndelse i Aarenes Løb er vokset til en betydelig Virksomhed. Indsamlingen, der indlededes med en fin Kirkekoncert d. 1ste December, resulterede i, at Spejderne Søndagen før Jul i 4 (fire) store Lastbiler kørte Julepakker ud til alle Sognets fattige. Det var mange hundrede Kroner, Spejderne samlede ind, og store Mængder af Fødevarer, bl. a. en hel Gris.

I Anledning af Indsamlingen har Formanden for den socialdemokratiske Vælgerforening i Hornslet, Hr. B. Carlsen, skrevet en fortrinlig Artikel om Spejderbevægelsen, hvori han varmt anerkender dens Formaal og Betydning.

Hvad er et „Ex Libris"?

Det er et Mærke, som man sætter i de Bøger, man ejer, i Stedet for blot at skrive sit Navn. Der er sikkert mange af jer, der har faaet Bøger til Jul, og de fleste har vel ogsaa Ulvebogen eller Spejderbogen.

Sæt et Spejder-Ex-Libris i jeres Bøger. Det er et smukt Mærke, som forestiller Sct. Georgs Kamp med Dragen, og neden under Mærket er der Plads til Ejerens Navn. I kan købe dem hos jeres Trop.

Et endnu større Spejderkorps.

Mange Steder i Udlandet mener man, at de danske Spejdere er meget dygtige. Om der er noget om det, skal jeg ikke sige her. Naar vi har mødt fremmede Kammerater, har vi gjort, hvad vi kunde for at hævde os i Konkurrencen, — og det er maaske lykkedes. Men der er alt for faa Spejdere i Danmark. Var det ikke en Idé nu i Aar, hvor mange Troppe naar den høje Alder af 20 Aar, at gøre et Arbejde for at give endnu flere Drenge Andel i Spejderlivets Glæder?

I kan alle skaffe en ny Ulv eller en ny Spejder.

Det er der næppe nogen Tvivl om, naar I fortæller jeres Kammerater om Livet i Trop og Flok. Sæt jer som Maal at skaffe en ny Dreng ind inden Sct. Georgsdagen, saa vil jeres Korps blive dobbelt saa stort, og I kan glæde jer over, at det er jer Spejdere i 1930, der gjorde det. — Begynd med det samme. Tal med Kammeraterne i Skolen og med de Drenge, I leger med, hvor I bor, og I skal se, hvor let det gaar for jer.

Hvor mange Spejdere og Ulve er vi paa Sct. Georgsdagen?

I næste Nummer af jeres Blad skal jeg fortælle jer, hvormange Spejdere og Ulve, der var den 1ste Januar i Aar, og i Bladet for Maj skal vi saa se paa Antallet af Spejdere og Ulve den 23. April, og lad da Forskellen mellem Antallene blive stor, meget stor.

I Fjor var der 6014 gule Spejdere og Ulve, som aflagde Spejderløftet paa Sct. Georgsdagen. Bliver vi 9000 eller 12000 i Aar? Det er noget, I bestemmer.

Hvilken Trop eller Flok vokser stærkest nu i Foraaret?

Det kan blive helt spændende at se, hvilken Trop eller Flok, som indenfor hver Division skaffer den største Tilgang. I næste Nummer kommer der et stort Danmarkskort, hvorpaa hver Trop og Flok er tegnet ind, og saa gør vi Resultatet op til Maj.

Dygtige Spejdere og flere Spejdere.

Det skal være jeres Maal! Der bliver nok at gøre for jer i Foraaret. Men saadan skal det ogsaa være. Der er nogle Drenge, som ingen Ting bestiller, naar de sidder ned, og gaar med Hænderne i Lommen, naar de gaar. Kender du nogle af dem? Saa jag dem op af Stolen eller hiv Hænderne op af Lommen paa dem og slæb dem med ind i Kredsen af raske Drenge, dér hvor der sker noget, der er værd at være med i.

SKILØB

En fremragende Skiløber, som desværre ikke vil have sit Navn nævnt, giver her Magasinets Læsere nogle gode Raad om denne storartede Sport.

Den efter danske Forhold ualmindelig lange Snevinter, vi havde sidste Aar, viste, at Skisporten ogsaa kunde drives med stort Udbytte i Danmark. Antallet af Skiløbere voksede pludseligt, og det var med fuld Berettigelse, for de store Vidder og Fjelde, som vore nordlige Nabolande besidder, er absolut ikke nogen Betingelse for, at man kan dyrke denne ualmindelig friske og sunde Sport. Det, at kunne lægge sin Rute gennem et pragtfuldt Vinterlandskab uden at tage Hensyn til Vej eller Sti, tage Bakker og Flader, Skove og tilfrosne Søer efter Forgodtbefindende, ejer en Charme, som ellers ikke forundes os danske, der til daglig maa følge de afstukne Færdselslinier.

Opad Bakke. Læg Mærke til Skienes Stilling.

Enhver sportsinteresseret ung Mand bør derfor indstille sig paa at nyde godt af kommende Sneperioder, og da disse desværre ofte er af kort Varighed, vil det være hensigtsmæssigt i god Tid at sørge for Udrustningen, saa man er klar den Dag, Lejligheden til Skiløbning byder sig.

1. Anskaffelse af Materiel.

I Almindelighed bør man købe Skiene for sig og Bindingerne for sig. Skiene bør være de almindelige Terrainski, ikke de lange smalle Ski, som benyttes til „Langrend" eller særligt konstruerede „Hopski", men de almindelige ret brede og solide Ski. De skal være svagt buede, saaledes at Bindingsstedet er løftet ca. 5 cm over Jorden, naar Skiene ligger plant. Det bredeste Sted paa Skiene skal være, hvor Opadbøjningen af Spidsen begynder. Under Skiene skal findes en halvrund Indfræsning paa langs, hvilket letter Styreevnen. Der kan anbefales Ski af det amerikanske Hickory, men ogsaa de i Danmark fremstillede Asketræsski er fortrinlige.

Bindingerne bør altid være af originalt norsk eller svensk Fabrikat efter Huitfeldts System (Jernørebindingen). Disse bestaar af en Jernbøjle, som stikkes igennem et firkantet Hul paa tværs af Skiene, hvorefter de med en Hammer slaas op paa begge Sider og tilpasses efter Støvlernes Form, saaledes at denne efter Tilspændingen sidder i Spænd i rigtig Stilling paa Skien. Fra begge Sider af Jernbøjlen gaar en svær Rem af specielt behandlet Skind bag om Støvlens Hæl og strammes ved et specielt Lukketøj (som et Sodavandslukke), der skal sidde paa Fodens Ydersiде. Fra de øverste Ender af Jernbøjlen fører en Rem over Støvlens Taa, saaledes at den ikke glider op af Bøjlen. Endelig findes en Rem, som spændes let over Vristen og holder den svære Hælerem oppe. De originale Skistøvler er af blødt, vel indsmurt Læder, og Hælen er forsynet med en Indsvejning, hvori Remmen ligger. Vil man ikke anskaffe specielle Skistøvler, kan almindelige anvendes, helst med lave, brede Hæle, og nederst paa disse fastsætter man med Stifter en smal Rem til at holde Hæleremmen paa Plads. Bindinger og Støvler skal passe saaledes, at Foden ikke

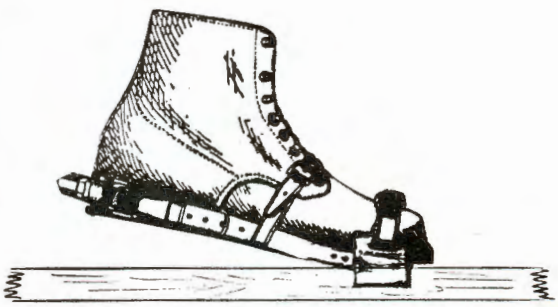

Læg Mærke til, hvorledes Remmen gaar omkring Hælen og trækkes sammen med et Spænde. Hælen skal frit kunne løftes fra Skien.

kan vrides een Milimeter til Siden, uden at Skien følger med, derimod skal Hælen med stor Lethed kunne l ø f t e s frit fra Skien, idet Taaen stadig ligger til denne. Skistokke er hensigtsmæssige om end ikke nødvendige; de bør være lette (Bambus) og forsynet med en Spids og „Hjul", der tjener til, at Stokkene bærer i dyb Sne. Foroven paa Stokkene bør fæstes en Løkke gennem et Hul, saaledes at Haandleddet kan hvile i Stokken.

2. Skiløbningen.

At opnaa den samme Færdighed som Nordmænd eller Svenskere kan vi danske næppe gøre os Haab om, men til alt Held kan man faa Fornøjelse af Skiløbning allerede første Gang, man benytter sig af dette Befordringsmiddel, da det danske Terrain jo ikke byder paa saa store Vanskeligheder. Det er en Glæde at færdes selv i fuldstændig fladt Terrain, og her vil man hurtigt tilegne sig den Rytme, som giver baade Velvære og forholdsvis Fart. Man skal lade Skiene g l i d e uden at løfte dem, og da den ovenfor nævnte Løftning af Hælen tillader stor Bøjning mellem Fod og Taa, kan man tage lange, jævne Skridt, uden at det volder nogen Anstrengelse. Skal Færdselsretningen ændres, løfter man Skien paa den Side, hvortil man vil gaa, og lader dens Spids vige lidt ud til den Side, man vil gaa, og lader i næste Skridt den anden Ski følge efter, og saaledes videre til den ønskede Retning er naaet.

En typisk Bremsestilling. Skiene sættes skraat op mod Sneen. Vilde han svinge, skulde han kun sætte den ene Ski skraat. Læg ogsaa Mærke til den let fremoverbøjede Stilling.

Ved Løb ned ad Skraaninger er man i Begyndelsen tilbøjelig til at gaa bagover, idet Skiene „løber fra én". Man bør bøje Kroppen lidt forover og samtidig holde Knæene svagt bøjede, hvad der giver en vis „Fjedring". Skiene bør absolut holdes omtrent helt samlede, noget Begyndere meget ofte forsynder sig mod. Med adskilte Ski taber man Styre- og Balanceevnen. Væsentlig Retningsændring i Fart nedad Skraaning kræver ret betydelig Øvelse; det opnaas, idet man drejer den Ski, der er yderst i Svinget, henimod den Retning, hvori man vil dreje, mens man vogter sig for, at dens bageste Spids kommer over den anden Skis Spids. Samtidig foretager man en Bremsning med den ydre Ski, idet man vrider Foden udad, saaledes at Skiens Underflade møder Sneen lidt sideværts. Opbremsning foretages paa en lignende Maade, idet man blot vrider b e g g e Ski, saa Underfladerne møder Terrainet lidt sideværts; man faar herved Spidserne omtrent sammen (som en Sneplov). Opbremsning med Skistavene kan benyttes, idet de holdes sammen til den ene Side og trykkes mod Sneen, men Metoden maa anses for ufiks.

Bevægelser opad Skraaninger foretages først og fremmest paa skraa, hvorved Stigningen formindskes. En anden Maade er at dreje Spidserne m e g e t udad og sætte den ene Ski helt foran den anden; samtidig vrider man Underfladerne udad (se Billedet). Endelig kan en meget stejl Skraaning tages, idet man gaar helt sidelæns og flytter Skiene, som man gik sidelæns op ad en Trappe.

Kommer man ud for at skulle vende helt paa en Skraaning, udføres dette saaledes, at man stiller sig med Siden til Skraaningen og med Skiene vandrette, derpaa drejer man den Ski, der staar lavest, helt rundt (180 Gr.), hvorpaa den anden let drejes bagefter.

3. Smaavink.

Gør man Ophold paa en Tur og tager Skiene af, stikkes disse ned i Sneen med Spidserne opad. Man bør straks aftørre Underfladerne, saa de er helt fri for Sne, da dette ellers vil fryse fast og være en ubehagelig Hindring, naar man atter skal bruge Skiene, og vanskeligt lader sig fjerne, naar det er fastfrosset.

Naar Skiene bæres, samler man dem med en Rem for og bag, stikker Stokkene i Bindingerne og bærer Skiene paa Skulderen med Spidserne vendende bagud for ikke ved et Fald at gøre Skade med disse.

Naar Skiene opbevares om Sommeren, vendes de med Underfladerne mod hinanden og samles med en Rem for og bag. I Midten spændes de fra hinanden, ved at man indlægger en Træklods, hvorved Buen holdes.

Ved Løb i Temperatur over Frysepunktet, kan det anbefales at smøre Skiene paa Underfladen, da „Klampningen" herved formindskes. Smørelse faas i de større Sportsforretninger.

BREVE TIL JØRGEN

København den 5. Januar 1930.

Kære Jørgen!

Først og fremmest maa jeg ønske dig hjertelig til Lykke med, at du er blevet Patruljefører. Det er svært morsomt for dig, ikke mindst fordi du kun har staaet i Troppen siden Foraaret, og du kun lige er fyldt 14 Aar. Det tyder paa, at din Tropsfører har Tillid til dig. — Det, at du nu er Patruljefører, betyder jo ikke alene, at du er blevet forfremmet og har faaet Plads i Førerraadet, men ogsaa — og det er det vigtigste — at du har faaet Ansvaret for 6 andre Drenge. Du skriver, at din Patrulje er den bedste i Verden. — Ja, det er jo muligt, selv om det ikke er sandsynligt. Jeg vil snarere tro, at du med Tiden kan gøre den til den bedste Patrulje i Verden. Men jeg vil straks sige dig — det vil forhaabentlig ikke tage Modet fra dig — at du kan ikke undgaa at faa mange Skuffelser. Det skal du forøvrigt slet ikke være saa ked af, for det er kun gennem Vanskeligheder og Skuffelser, man kan blive et Mandfolk. Held og Medgang er farlige Ting — at have for meget af.

Dine Opgaver som Patruljefører er mange, men den fornemste maa være at gøre dine seks Drenge — og dig selv — til virkelige Spejdere, d. v. s. Drenge, som er stolte over at have aflagt Spejderløftet, og som prøver paa hvert Øjeblik paa Dagen at holde det. Og du selv, Jørgen, maa være den første til at leve dit Liv som Spejder, ogsaa naar ingen ser paa dig. Du maa huske, at der nu er seks smaa Drenge, som ser op til dig og følger dig i tykt og tyndt og efterligner dig i godt og ondt. Det er dér, Ansvaret ligger. — Gid, det maa lykkes dig at blive en god Patruljefører. Patruljeføreren har den vigtigste Post i Korpset. Det er selve Baden-Powell, der har sagt det.

Jeg ønsker „Ørnene" al mulig Lykke!

Din hengivne

Christian

Paaklædningen bør være bekvem, ikke for varm, ingen flagrende Jakke eller en Hat, der flyver af i Farten. Til Hænderne bør anvendes Luffer („Vaatter"), ikke Handsker med Fingre.

Tag altid et Stykke stærkt Sejlgarn i Lommen; noget paa Bindingerne kunde jo briste.

Aage Jørgensen paa Skitur med sine Spejdere.

Hold om Sommeren Støvlerne godt indsmurte i Tran eller Olie.

Iks.

—o—

Men hvad kan det altsammen nytte, hvis der stadig ingen Sne kommer!

Red.

Badminton.

Flaadens Gymnastikinspektør, den tidligere Søspejderchef, Orlogskaptajn Briand de Crévecoeur fortæller om Badminton, der nu spilles i Marinen fra Admiralen til den yngste Mand.

Badminton er et tennislignende Spil, men dets Rekvisitter: Ketsjere, Bolde og Net er dog af en væsentlig lettere Konstruktion end Tennisspillets, og da Bolden er en Fjederbold, bevæger den sig med meget mindre Fart end en Tennisbold, hvorved den bliver lettere at følge og at ramme. Spillet bliver herved let at lære, vil saa at sige straks kunne spilles af enhver, og da Bolden stadig gaar frem og tilbage over Nettet, vekslende i Højde, Længde og Kraft, holdes Deltagerne i uafbrudt Bevægelse og faar Krop og Lemmer alsidig rørt. Spillet er et rent „Flugtspil", idet Bolden gaar frem og tilbage fra Ketsjer til Ketsjer uden at maatte berøre Jorden, saalænge den er i Spil. Derfor kræves ikke som ved Tennis en absolut plan, jævn, elastisk og drænet Bane, der er kostbar saavel i Anlæg som i Vedligeholdelse, og da Banens Dimensioner er betydelig mindre end Tennisbanens og Boldens Rækkevidde væsentlig kortere end Tennisboldens, vil Badminton kunne spilles saa godt som overalt, saaledes i Haver, paa Græsplæner, paa grus- og betonlagte Pladser, paa Marker, paa Strandbred, mellem Klitterne og i enhver Gymnastiksal og ethvert større Rum, og da Spillet ikke er særlig kostbart, vil det sikkert have store Muligheder for almindelig Udbredelse og snart indgaa som et skattet Led i vort Friluftsliv om Sommeren.

Spillets Rekvisitter bestaar af: Ketsjere, Fjederbolde og Net. Det spilles paa en særlig indstreget Bane, hvis Maal og Dimensioner ses paa omstaaende Skitse.

Banen kan indstreges, i en Sal med Kridt eller Maling og ude med Kalkvand, Kridtvand e. l.; Nettet kan udspændes mellem to Stolper (Springstøtter, Træer e. l.) eller mellem de modstaaende Ribber i en Gymnastiksal.

Deltagere. Spillet kan spilles af 2—4 Deltagere (i det efterfølgende betegnet ved Tallene 1—4), Deltagerne deles i 2 Spillehold (betegnet ved A og B). Forinden Spillets Begyndelse kan Holdene skiftevis vælge, om de vil serve først, ikke serve først samt Spilleside. Lodtrækning afgør, hvem der skal vælge først.

Dobbeltspil (Double). Naar det er afgjort, hvilken Side, der skal serve først, skal Spilleren i det højre Servefelt af denne Side begynde Partiet ved at serve til Spilleren i det modsatte højre Servefelt.

Serveren og Servemodtageren skal ved Servens Afgivelse staa i deres respektive Servefelter. Naar Bolden først er i Spil (Serven afgivet), er Spillerne ikke bundet til nogen bestemt Plads. Ved Servens Afgivelse maa Bolden ikke være højere end Serverens Hofter. Bolde, der ikke er Servebolde, kan tages med Ketsjeren paa en hvilken som helst Maade.

Ex.: 1 server til 3; ét af følgende tre Tilfælde kan da indtræffe:

1) Hvis Servebolden ikke tages af 3, men falder i 3's Servefelt, er Bolden „god" for A., der faar 1 Point. 1 server igen, men bytter Plads med 2 og server til 4.

2) Hvis Servebolden ikke tages af 3 men falder udenfor 3's Servefelt, eller hvis den gaar igennem eller under Nettet, eller den ikke kommer over dette, eller rører Loft eller Sidevægge eller nogen Medspillers Person eller Klæder, er den „fejl" for A, og 1 mister Retten til at serve.

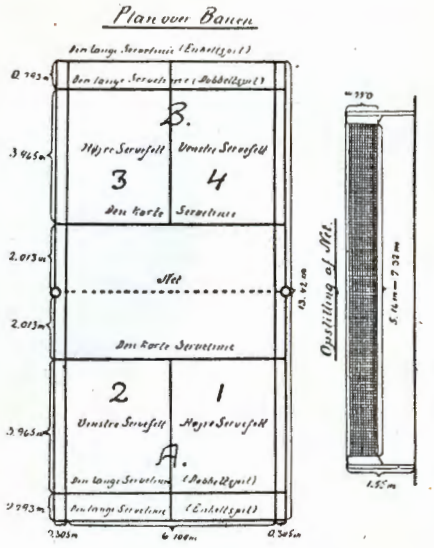

Ingen af Holdene faar Points, og Serveretten overgaar til 3 paa Modpartens Hold.

3) Hvis Servebolden tages af 3 og derefter holdes i Spil ved at gaa frem og tilbage skiftevis fra den ene til den anden Side, bliver den „god" for Serveholdet for det Hold, der først placerer den indenfor Modpartens Spillefelt, begrænset af Nettet og de yderste Grænselinier. Hvis Bolden saaledes bliver „god" for Serveholdet, faar dette 1 Point og 1 fortsætter med at serve skiftevis fra det ene og det andet Servefelt, indtil den bliver „fejl" for hans Hold eller „god" for Modpartens, saa han fortaber Serveretten, der overgaar til 3 paa Modpartens Hold.

Der fortsættes som ovenfor nævnt, men Serveretten gaar nu efterhaanden fra 3 til 4 til 2, fra 2 til 1 o. s. fr., idet hvert Holds to Makkere server efter hinanden.

Anm. Naar Serveretten overgaar til et nyt Hold, serves altid fra højre Felt, derefter skiftes Servefelt, saalænge det paagældende Hold server.

Der maa under ingen Omstændigheder serves 2 Gange i Træk fra samme Felt.

Der tælles kun Points til det Hold, der server.

Det Hold, der først opnaar 15 Points, har vundet et Parti.

Dersom de to Hold kommer til at staa à 13 eller à 14 Points, annulleres det foregaaende Regnskab, og det Hold, som herefter først naar henholdsvis 5 eller 3 Points, har vundet Partiet.

Det Hold, der er bedst af 3 Partier, har vundet et Sæt.

Hvordan bliver man —?

III.

Journalist.

Som Svar paa mit Spørgsmaal til Radioredaktøren, Svend Carstensen om hvordan man bliver Journalist, har jeg modtaget følgende Privatbrev — med Tilladelse til at aftrykke det netop som Brev.

Kære Tage.

Du spørger mig, hvad der fordres for at være Journalist, og hvad en ung Mand kan opnaa ved at vælge denne Levevej. Som Svar paa begge Spørgsmaal kan gives 3 Ord: Alt og ingenting. Det er ikke muligt forud at opstille noget bestemt formuleret Krav til den unge Mand, der gerne vil gaa ind i Pressens Vingaard, som det kaldes med en af de Fraser, han i sin senere daglige Gerning bør gaa langt udenom.

Journalistiken staar for mangt et ungt Menneske som det store tillokkende Kald. Man har ofte den Opfattelse, at Journalisten er et Væsen, som har fri Adgang til Teatre og Biografer, Væddeløbsbaner og Udstillinger, og hvis Arbejde bestaar i muntert og causerende at skrive om disse Emner. Maa jeg straks fortælle, at dette er en grundig Misforstaaelse. En Journalist har meget sjældent Tid til at benytte de Frikort, som han iøvrigt, hvor det ikke netop drejer sig om Arbejde, ikke har saa forfærdelig mange af. Og en ung Bladmand skal med lige saa stor Interesse, som den, hvormed han anmelder den lokale Sommerrevue eller Teaterforestilling, bivaane og — langt udførligere — referere Svineslagterigeneralforsamlinger og Sogneraadsforhandlinger.

Det fordres af ham, at han er vaagen og energisk, villig til om fornødent at jage et Døgn igennem og bringe et Resultat hjem af en tilsyneladende haabløs Opgave. Han maa kunne skrive et klart, let læseligt og fængslende Dansk, helst med en vis pesonlig — og dog ikke Gnist af affekteret Stil — ..... og gøre det ikke blot siddende i Ro og Mag paa Kontoret med Tid til at kæle for hvert af Artiklens Ord, men ogsaa kunne diktere den gennem en svigtende Telefonlinie, fejlfrit og fængende, uberørt af Hastværket, — og faa den fint igennem, 5 Minutter før Avisens sidste Form skal gaa i Pressen. Mange af de bedste Reportagearbejder er blevet til paa den Maade.

95 pCt. af journalistisk Genialitet ligger i Arbejde, haardt og anspændt Arbejde, 5 pCt. i det ubeskrivelige, der hedder flair og Talent. Ofte viser et journalistisk Talent sig først Aar efter, at den unge Mand er begyndt, langt hyppigere gaar han til Grunde i Trædemøllen, bliver et af de mange Hundrede smaa Hjul, der alle skal dreje sig, for at Pressens store Maskine skal kunne fungere, — men slet ikke et af dem, der skaber det vældige Sus.

Hvad skal man da gøre for at blive Journalist?

Tro paa sig selv og paa, at Livet og dets Foreteelser er langt rigere og mere spændende, end hvad selv de mest fantastiske Romaner byder paa. Man skal have Evnen til at sætte sig over Begivenhederne, kunne skildre dem i klare Farver, betage Læseren uden selv at være bjergta-

gen eller have mistet Overblikket. Man skal være sand, være ærlig og objektiv og skal kunne hænge i, hvor der endnu er den ringeste Mulighed for at faa fat i Enden af det, der hedder „en god Historie".

Der eksisterer ingen anden end Forsøgets og Arbejdets Skole for en ung Journalist. Min kære, gamle Chef, Henrik Cavling, sagde for en Del Aar siden til mig:

— „Naa, De vil være Journalist. Ja, ser De, Journalistik er jo nok en Kunst, men samtidig er vi alle Udøvere af et Haandværk, jeg vil nærmest karakterisere Journalistiken som et Slags Kunsthaandværk! Hvis De vil lære det, saa tag ud til Provinsen. Gaa som yngste Mand et Par Aar paa et godt, men ikke for stort Blad; se alt, hvad der er at se, slid for en lille Gage, lær Bladet at kende fra Redaktionens Papirkurv (hvor ofte de allerfleste Historier findes), gennem Sætteriets Maskiner og Mysterier og til Pressen nede i Kælderen. Naar De kan alt det paa Fingrene og iøvrigt kan skrive, naar De har Initiativ, Evner og Ærgerrighed ..... ja, saa har De en Chance for maaske at kunne klare Dem i Konkurrencen herinde."

Hans Raad er stadig det bedste, der kan gives en ung Mand, som vælger Vejen, der fører til Pressen.

Hvad kan den unge Mand saa opnaa?

Faar han en jævn og rolig Karrière i Provinsen uden at naa til de allerhøjeste Stillinger dér, kan han efterhaanden opnaa en Gage fra 5.000 til 8.000 Kr. som Løn for et slidsomt, men interessant Arbejde. Bliver han en dygtig Medarbejder ved et Hovedstadsblad, kan han, oftest ved et udpræget Specialarbejde, tjene ca. 10—12.000 Kroner.

Gaar hans Vej mod Stjernerne, og bliver han en af de faa, der opnaar den store Sukces, ja, da er han maaske at misunde. Hans Arbejdsmark er vor Klode, — skønt Rejserne oftest foretages pr. Telefon, — hans Indtægter kan ligge ved 20—30.000 Kr. eller højere. Hans Liv bliver en flakkende Færd mellem Sensationer, Storpolitik og Rekordjageri; hans sjældent eksisterende Privatliv er Luksus, hans eneste virkelige Interesse er Bladet.

Til Gengæld opnaar han et Par Gange om Aaret hin ubeskrivelige, sitrende Glædesfølelse, som er intenst forbundet med at være først i det store Verdenskapløb om de Begivenheder, der i Morgen vil interessere Millioner og atter Millioner af Læsere.

Belønningen for Journalistens ofte trælsomme, men aldrig kedelige Gerning er de faa Øjeblikke, hvor han i Kraft af sin Pen og sit Blad har kunnet medvirke til Løsningen af store Opgaver, de Øjeblikke, hvor han virkelig har kunnet gøre nogen Gavn ..... eller han maaske kan gribes af en jublende Sejrsfølelse over, selv ukendt af Læserne, at have hævdet sit Blads Førerstilling.

Er det end kun paa et enkelt Punkt, at dette lykkes ham, saa er det for den rigtige Journalist altid Maalet for ethvert Arbejde.

— — —

Ja, det var vist alt, hvad jeg kan svare min forhenværende Tropsfører om Emnet Journalistik, det vidunderligste Arbejde, der findes, — det, jeg vil fraraade enhver ung Mand at give sig i Lag med.

Jeg gør det med god Samvittighed, — er Manden nemlig af den rigtige journalistiske Støbning, vælger han det saamænd før eller senere alligevel.

Din hengivne

Svend Cassberger

NOGLE LEGE

Hvilket Nummer har du? (Blindeleg).

To lige store Patruljer nummereres og stilles parvis over for hinanden. Alle bindes for Øjnene, alle faar en „Kølle" (en sammenrullet Avis) i Haanden. Paa givet Signal skal nu enhver søge at finde sin Kontrapart, der har det samme Nummer. Man begynder alle med at spørge den, man kommer i Nærheden af: „Hvilket Nummer har du?" Der skal svares! Naar man mener at kende sin Modparts Stemme, langes der ud. Træffes den rigtige, gaar begge ud af Legen; der gives 1 Point til Træfferens Parti. Træffes den forkerte faar Modparten 1 Points, og man gaar selv ud sammen med Modpartens Nummer.

Fjer-Haandbold. (I Sal).

Redskaber: En Fjer (som kan flyve!), et Stykke Kridt og en Hat til hver Deltager. Tegn en Kridtstreg midt over Salen; del Deltagerne i 2 Partier (1 Patrulje paa hver Side).

Det gælder om at vifte Fjeren over paa Modpartens Side af Kridtstregen. Der gives 1 Point for hver Gang, Fjeren falder til Gulvet paa Modpartens Side.

N. J. COLLERUP JØRGENSEN

Niels Jacob Collerup-Jørgensen.

I 1889 kom en 19-aarig ung Mand til København for sin videre Uddannelse og for at skabe sig en Livsstilling. Han kom fra Vejle, hvor Faderen havde været Gartner, og hvor han havde henlevet en lykkelig Ungdom. Skønt hans Lyst stod til Juraen, havde han i Grunden et poetisk Gemyt; hans Øjne straalede, naar Talen faldt paa Naturskønhederne ved Vejle, men særlig de storladne Hedelandskaber, hvor hans Slægt hørte hjemme, kunde begejstre ham.

Han kom til København med den fødte Jydes mange gode Egenskaber, Kærlighed til den Jord, der havde fostret ham, en rolig og klar Hjerne overfor Livets Foreteelser, en vindende Optræden overfor alle, Trofasthed i Venskab og et varmt Hjerte for Samfundsnødlidende.

Sportsbevægelsen var den Gang endnu i sin Vorden; men enhver rask ung Mand havde dog en Cykle. Collerup elskede sin Cykle; den var ham som en trofast Ven til hans Død. Paa Fridagen førte den ham ud i Naturens Skød, langt fra Byens Larm; for det var, ligesom han paa disse Dage trængte til Udløsning for alle de Kræfter, han ikke fik Brug for i det stillesiddende Kontorliv, trængte til at føle sig i Kontakt med Naturen, mærke Vinden suse forbi og indsuge Billedet af den skønne, danske Natur til alle Aarets Tider.

Da kunde han udbryde: „Hvor er Danmark dog et herligt Land." Og betegnende nok, han foretog kun een Udenlandsrejse i hele sit Liv, en Rejse til Tysklands gamle minderige Byer sammen med en Ven. Skønt han var begejstret for Turen, følte han aldrig Trang til at fortsætte, for, som han sagde, jeg skylder først mit Land at kende alle dets skønne Steder. Han var sit Land en trofast Elsker og en god Søn.

Saa randt da Aarene roligt for ham. Tidligt ansattes han i Københavns Magistrats 3die Afdeling for Fattigsager, hvor han tjente sig op til Fuldmægtig, indtil Sygdom tvang ham bort. Men samtidig var han virksom som Sagfører, som Sekretær i Foreningen til Dyrenes Beskyttelse, som Medlem af Bestyrelsen for Jydsk Forening m. m. Altid rede med et godt Raad og en Haandsrækning, ikke mindst for de unge. Han blev aldrig gift; men i den Vennekreds, hvor han færdedes, glædede han sig over og med Børnene og den opvoksende Ungdom, og blev skattet Onkel overalt, hvor han kom.

Han fulgte Ungdomsbevægelsen med den største Interesse, og i de senere Aar, da han ikke længere kunde dyrke Friluftslivet i saa høj Grad som tidligere, glædede det ham fra hans Sommerbolig ved Lyngbyvejen at se Ungdommen i Flok og Følge drage ud i den friske Natur og vende hjem til Storbyen forfriskede paa Sjæl og Legeme. Da besluttede han at gøre noget for den opvoksende Ungdom, for Drengene i det danske Spejderkorps, hvis friske Mod og Udholdenhed altid havde glædet ham, og Grunden var, som han skrev i sit Testamente, „at jeg føler, at mit Liv vilde være blevet lykkeligere, hvis jeg i min Ungdom havde drevet Sport."

Den Kapital, han saaledes stillede til Raadighed for Spejderne, vil gennem kommende Tider være dem en stor Støtte, og de vil derigennem mindes en god, dansk Mand, der havde Blikket opladt for, at sund Sport skaber en dygtig og handlekraftig dansk Ungdom.

Danske Spejdere vil ære hans Minde.

A. Lauesgaard.

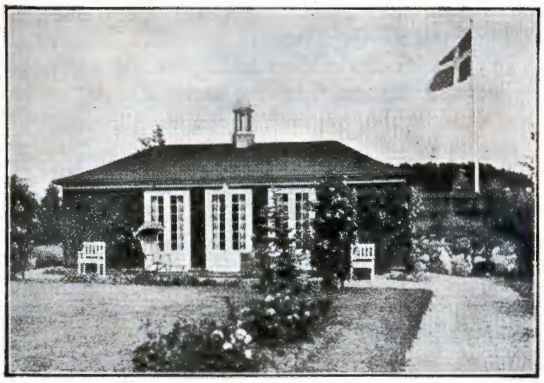

„Højkolle", som Spejderne har arvet foruden den store Kapital

„BIKS"

En Kat med otte Ben.

I Tomelila, Sverrig, fødtes for en halv Snes Dage siden en Kattekilling, der havde otte Ben og to Haler. Dyret levede i otte Dage og trivedes vel, men derefter aflivede Ejeren Killingen og sendte den til Lunds anatomiske Institut, hvor Professor Bromann erklærer, at han aldrig tidligere har været stillet overfor et saa mærkeligt Dobbelteksemplar af et Pattedyr.

Rubensfund i Japan.

Det hænder jo af og til, at man finder et nyt Billede af de gamle Mestre, somme Tider paa de mærkeligste Steder. Det hører dog til Sjældenhederne, at man finder de gamle Mesterværker udenfor Europa og Amerika. I disse Dage har man imidlertid i Japan fundet et af Rubens' Hovedværker, „Rovdyrenes Kamp". Billedet, der var kendt i alle Kunstkredse, forsvandt for over hundrede Aar siden, og ingen vidste, hvor det blev af. Det er Baron Sakatani, der tidligere har været Borgmester i Tokio, som har fundet det i denne By. Billedet er takseret til halvanden Million Guldmark.

Wild-West-Historie.

To Mænd i det vilde Vesten var blevet fanget og dømt til Døden, fordi de havde stjaalet et Par Heste. De skulde begge hænges, og Eksekutionen foregik paa en Bro, der gik over en Flod.

Da den første Mand var klynget op, brast Tovet, og han faldt i Floden. Han var imidlertid en dygtig Svømmer, og han reddede sig hurtigt i Land og undslap.

Derpaa klyngede man den anden op. Da man var i Færd med at lægge Tovet om hans Hals, sagde han:

— „Nu haaber jeg, at det er et stærkere Tov end det forrige, for jeg skal siger jer, jeg kan ikke svømme."

Ved et Besøg, Gibraltar-Spejderne

aflagde i Tanger, var de indkvarteret i Ex-Sultanens Palads, og de havde lidt svært ved at sove i al den Pragt. Blandt Værterne var baade spanske, jødiske og Neger-Spejdere. Kong Alfons sendte Telegram.

Hamburger Spejderne har lavet en Tovbro over en 100 Meter bred Flod med 15 Meter høje Brinker. Her foretager en af Spejderne „Dødsfarten" hængende i en Ring i en Talje.

En Personlighed.

er det Menneske, hvis Væsen er samlet om en Kærne, det Menneske, der handler ud fra et Centrum og ikke lader sig bestemme af Nuets Kastevinde, — der frem for alt ikke kaster sig sine Følelsers Voldsomhed i Vold.

Personlighed betyder et Menneskes Troskab mod sig selv, mod det Selv, som vi vil kendes ved i vore bedste Stunder. Det betyder et helt Menneskes vaagne Nærværelse i Oplevelsen og Handlingen. Det upersonlige hører altsaa uløseligt sammen med det tilfældige, det vekslende, det forjagede, det splittede, det vægelsindede.

(Manfred Bjørklund).

Spejderne og Verdensfreden.

Da Lord Baden-Powell for nogen Tid siden deltog i et Selskab, afholdt af „Ridderne af det runde Bord", talte han om de Erfaringer, man havde faaet fra Jamboreen og nævnte de store Muligheder, Spejderbevægelsen havde for at kunne komme til at betyde noget for Verdensfreden.

„Lige siden Krigen har man prøvet paa ved løse Teorier at bringe en international Forstaaelse i Stand; men lige op til de sidste Dage er der endnu ikke kommet noget ud af det. I Spejderbevægelsen har vi nu opnaaet en international Forstaaelse og Venskab mellem Drenge fra de fleste Nationer.

Jeg tror, at Folkenes Forbund ikke vil komme

til at betyde noget, før den internationale Forstaaelse er indpodet i Folkene selv. I denne store Jamboree havde vi Repræsentanter fra 71 Nationer. Drengene gik rundt mellem hverandre og var alle gode Venner. Jeg hører fra alle Sider, at Drengene stadig holder Forbindelserne og Venskaberne vedlige.

Selv om vi lige er kommet over Spejderbevægelsens Barndom, vil vi dog fortsætte vort Arbejde med at brede Kammeratskabets Aand ud over Jorden, og jeg er overbevist om, at vi endnu kun har udført en Brøkdel af, hvad vi vil have Chance for i Fremtiden."

Et Held.

Tjeneren: Er Herren tilfreds med Serveringen?

Gæsten: — Jo-o Tak.

Tjeneren: — Og hvordan fandt de Bøffen,

Gæsten: — Aa, ved et rent Tilfælde. Kartoflerne havde forskubbet sig lidt, og pludselig laa Bøffen der.

En Orkidé-Ekspedition.

I amerikanske Millionærkredse er det for Tiden en ren Sport at samle paa Orkidéer. En Chicago-Millionær udrustede for godt et Aarstid siden en hel Ekspedition, der i over et Aar gennemrejste de patagoniske Urskove for at finde Orkidéer. Omkostningerne beløb sig til 500,000 Dollars, men saa blev Udbyttet ogsaa stort. De bragte ikke færre end 3500 forskellige Orkidé-Sorter med hjem.

Olympen, Zeus' Trone.

Det mægtige Bjerg Olympos, der ifølge Mytologien var de græske Guders Hjem, blev første Gang besteget i 1921 af en Franskmand, Marcel Kurz. Højt oppe paa Bjergtinden byggede efter Sagnet Hefaistos, Haandværkernes Gud, et Palads til sig selv og de andre Guder. Mærkeligt nok findes der den Dag i Dag Resterne af et stort Bygningsværk, en hel Borg, som i Følge Historien spillede en stor Rolle under Kampene mellem Grækerne og Romerne.

Koldblodighed.

Den fremragende Fotograf rejste til Afrika for at fotografere Storvildt. En af hans Ledsagere, en Professor, som studerede Fluer, kom en Dag ud for en sulten Løve. Han saa paa Løven — og løb for Livet. Løven efter ham. Pludselig hørte Professoren en menneskelig Stemme, og fuld af Haab stirrede han mod en Klippe, hvorfra Lyden kom. Dér stod Fotografen — parat med sit Kamera. „Løb ikke saa hurtigt," raabte han, „du er for langt foran Løven, til at jeg kan faa jeg begge paa een Plade."

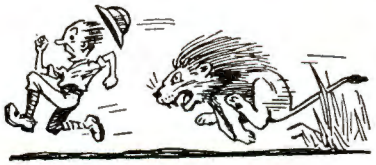

En lille Tilfældighed.

Ove Holm skriver:

„Man lever ikke i tyve Aar sammen med en Mand som Rektor Hartvig Møller uden at præges deraf, og af alle ydre Tilfældigheder, er der intet, jeg er Skæbnen saa taknemmelig for, som at jeg kom til at gaa i Skole paa en Tid, da Hartvig Møller var Rektor dér.

Hvad det har betydet for mig faar de se, der kan, og her vil jeg ikke tale om det, uden lige om en lille Oplevelse.

Jeg var som Skoledreng Hartvig Møllers Sekretær, og en Dag bad Rektor om et Stykke Papir. Jeg rev et Stykke ud af min Lommebog og gav ham det, men — der blev et Hjørne af Bladet siddende i Bogen.

Papiret fik jeg omgaaende tilbage med nogle Bemærkninger, som jeg for min egen Skyld ikke ønsker at offentliggøre; men Bemærkningerne medførte, at jeg straks rev et nyt Blad ud, denne Gang dog saa omhyggeligt, at Bladet var helt.

Lige i Øjeblikket blev jeg jo lidt betuttet over den Overhaling, jeg fik, men det varede ikke mange Timer, inden jeg drog en Lære deraf, nemlig: at man lige saa godt kan gøre en Ting ordentligt med det samme.

Og da jeg senere traf paa et amerikansk Fyndord, der siger:

„All that is worth doing, is worth doing well", hvilket paa dansk kan gengives ved: „Hvad der er værd at gøre, er ogsaa værd at gøre ordentligt", tog jeg det som Rettesnor for mit senere Arbejde."

Hotel i Bjerget.

Et af de mærkeligste Hoteller i Verden er for ganske nylig blevet bygget eller rettere sagt udhugget i Schweiz. Det ligger paa det berømte Bjerg „Jomfruen", og alle Hotellets fire Etager er hugget ind i Bjergvæggen. Alt arbejder ved Elektricitet i Hotellet, Køkkenet, Varmeinstallationen o. s. v.

M A S

En indiansk Troldmand.

HVEM har mon ikke prøvet ved Fastelavn at løbe rundt med en frygtindgydende Maske og gøre hele Familien bange?

Var det ikke en dejlig Fornemmelse at tro sig fuldkommen ukendelig og at kunne skræmme enhver? — Netop denne Følelse har vel oprindelig faaet Naturfolk, baade i Oldtiden og Nutiden, til at lave Masker. Se paa disse Masker her! De stammer fra alle Jordens Egne. Enhver af dem viser, hvad dens Ejer har ment, var det allergrueligste, man kunde tænke sig. Kulsorte eller spraglede, med Haar og Dingeldangel af Hø eller Fjer og med skrækkelige Djævlegrin. De fleste er skaaret i Træ og er blevet baaret ved Hjælp af en Strop, som holdtes mellem Tænderne.

Hvem har man saa skullet skræmme med dem? Ingen voksne Mennesker — ikke engang Halenegre — kan jo ikke vende rundt og sige: „Bøh" til hinanden. Men der var jo alle de onde Aander, som man stadig laa i Krig med. De maatte da blive grundig forskrækkede over Mennesker med saa fæle Ansigter.

Paa den Maade kom Masker til at høre med til Gudstjenesten, hvor de brugtes ved Danse og Ofringer.

Kina.

Ja

Saadanne Masker er ofte meget kunstfærdigt lavet. Enkelte Steder i Indien bruges der i Templerne Masker af Guld, ligesom man ogsaa har fundet Guldmasker ved Udgravninger i gamle græske Templer.

Skuespilkunsten stammer fra de gamle Grækeres Gudstjenester og har overtaget Maskerne derfra. I de gamle Skuespil maatte Skuespillerne for at blive bemærkede gaa paa Sko med meget høje Hæle og Saaler og bære store Masker. Disse skulde ikke, som vi nu vilde forlange det, gengive naturlige Ansigter, men blot en enkelt Følelse: Glæde, Sorg, Vrede, Listighed o. s. v. Paa næsten enhver Teaterplakat og ethvert Teatertæppe ser man endnu Billeder af to græske Masker. Den tragiske, sørgende, med Øjne og Mundvige skraanende nedad, og den komiske, glade, med Øjne og Mundvige skraanende opad. De faar mest af alt een til at tænke paa den ret bekendte Tegning af den glade og den bedrøvede Gris.

Sumatra.

Vancouver Island.

De græske Skuespilmasker blev lavet af Stof som Sækkelærred, der blev overtrukket med Voks. I dette formedes saa Ansigtstrækkene, og tilsidst blev Masken malet. Den var indrettet til at dække hele Hovedet og sad fæstet om Halsen som en Dykkerhjelm. Mund- og Øjenaabningerne var store, da Skuespilleren baade skulde kunne se og tale.

Det næste store Folk, Romerne, lærte Brugen af saadanne Ma-

Ny

MASKER

EM har mon ikke prøvet ved Fastelavn be rundt med en indgydende Maske og hele Familien bange? r det ikke en dejlig mmelse at tro sig ommen ukendelig og at kunne skræmme enhver? — Netop denne se har vel oprindelig faaet Naturfolk, baade i Oldtiden og Nutiden, lave Masker. Se paa disse Masker her! De stammer fra alle Jor- Egne. Enhver af dem viser, hvad dens Ejer har ment, var det rueligste, man kunde tænke sig. Kulsorte eller spraglede, med Haar ingeldangel af Hø eller Fjer og med skrækkelige Djævlegrin. De er skaaret i Træ og levet baaret ved Hjælp n Strop, som holdtes m Tænderne.

em har man saa skullet nme med dem? Ingen ne Mennesker — ikke ndt og sige: „Bøh" til ander, som man stadig forskrækkede over Men-

d til Gudstjenesten, hvor

Kina.

Japan.

Sydamerika.

ærdigt lavet. Enkelte Steder i Indien ligesom man ogsaa har fundet Guld- empler.

Grækeres Gudstjenester og har overta- l maatte Skuespillerne for at blive be- dæle og Saaler og bære store Masker. lange det, gengive naturlige Ansigter, Vrede, Listighed o. s. v. Paa næsten terplakat og ethvert Teatertæppe ser man der af to græske Masker. Den tragiske, ned Øjne og Mundvige skraanende nedad, iske, glade, med Øjne og Mundvige skraa- . De faar mest af alt een til at tænke paa ekendte Tegning af den glade og den bedrøvede Gris. ke Skuespilmasker blev lavet af Stof som Sækkelærred, vertrukket med Voks. I dette formedes saa Ansigtstræk- lsidst blev Masken malet. Den var indrettet til at dække let og sad fæstet om Halsen som en Dykkerhjelm. Mund- ningerne var store, da Skuespilleren baade skulde kunne

te store Folk, Romerne, lærte Brugen af saadanne Ma-

Sumatra.

Irokesermaske.

Ny Island.

sker at kende kerne, og de bel samme Brug og

Senere kom d lien en Skuespi italienske Mask frem, samtidig Brugen af Masker ellers helt var afskaffet ved Skuespil. Det er nutildags kan se paa Pantomimeteatret i Tivoli. Personerne sige Ord, men udtrykker sig ved Fagter. Medens nu kun én Perso kin, bærer Maske, bar dengang alle, undtagen netop Harlekin elskede, Maske. For at gøre det nemmere at forstaa, fandtes Stykkerne kun ganske bestemte Personer, den gamle gnavne K Kolumbine, den listi Harlekin, og den sl dumme Tjener, Pje v. Her er Brugen a blevet bevaret til v

Ogsaa udenfor T Masker blevet brug ved de berømte ita i det syttende Aarh atret for at være Alexander Borgia, f sin syge Hud.

I Tidens Løb er M Brugen af dem blevet mindre højtid ske er blevet til en rødnæset Lærre Fastelavnstiden.

Det er jo sjældent, at voksne Men som tidligere gik tilslørede, en Fo Skik. Kun i Forbryderverdenen kend røvers spraglede Halstørklæde bund sorte Silkemaske. Disse Masker har at se — undtagen i Filmene, hvor vi ofte stilles overfor Problemet: Mand

Blandt Naturfolkene er Masker so i Brug den Dag i Dag. Trods Civilisa gen og Missionærernes store Arbe Folks Respekt for onde Aander den samme, som den alt ske tør de ikke saa aabenlyst foretage deres Bevægels men det fortælles af Rejsende, der kender Forholdene de maanelyse Nætter foregaar sære og frygtelige Ting

Masker kendes herhjemme kun til Fastelavn og Ka Narrestregers Tid saavel for Renæssancetidens Italiene er det ikke herligt at være maskeret og at kunne lave e at nogen véd, hvem man er?

K E R

sker at kende af Grækerne, og de beholdt den samme Brug og Form.

Senere kom der i Italien en Skuespilart, den italienske Maskekomedie, frem, samtidig med at Brugen af Masker ellers helt var afskaffet ved Skuespil. Det er den, man nutildags kan se paa Pantomimeteatret i Tivoli. Personerne siger ikke et Ord, men udtrykker sig ved Fagter. Medens nu kun én Person, Harlekin, bærer Maske, bar dengang alle, undtagen netop Harlekin og hans elskede, Maske. For at gøre det nemmere at forstaa, fandtes der i alle Stykkerne kun ganske bestemte Personer, den gamle gnavne Kassander, Kolumbine, den listige Elsker, Harlekin, og den skrækkelig dumme Tjener, Pjerrot o. s. v. Her er Brugen af Masker blevet bevaret til vore Dage.

Indianere af Irokeser Stammen i en Maskedans.

an.

Sydamerika.

Ogsaa udenfor Teatret er Masker blevet brugt, f. Eks. ved de berømte italienske Karnevaler. Damerne brugte lige til op i det syttende Aarhundrede at gaa med Halv- eller Helmaske i Teatret for at være ukendte. Om en Renæssancepave, den berygtede Alexander Borgia, fortælles det, at han altid bar Maske for at skjule sin syge Hud.

I Tidens Løb er Maskerne bleven kendt i hele Europa. Samtidig er Brugen af dem blevet mindre højtidelig. Den hedenske Præsts pragtfulde Djævlemaske er blevet til en rødnæset Lærredsmaske, som ethvert Barn løber omkring med i Fastelavnstiden.

Irokesermaske.

Det er jo sjældent, at voksne Mennesker nu bærer Maske. De orientalske Kvinder, som tidligere gik tilslørede, en Form for Maske, har efterhaanden opgivet denne Skik. Kun i Forbryderverdenen kender man Masker, lige fra den amerikanske Togrøvers spraglede Halstørklæde bundet for Ansigtet til Gentleman-Tyvens elegante sorte Silkemaske. Disse Masker har almindelige Folk heldigvis kun ringe Chance for at se — undtagen i Filmene, hvor vi til Gengæld saare ofte stilles overfor Problemet: Manden med Masken.

Blandt Naturfolkene er Masker som de her afbildede i Brug den Dag i Dag. Trods Civilisationens Fremtrængen og Missionærernes store Arbejde er de „vilde" Folks Respekt for onde Aander den samme, som den altid har været. Maaske tør de ikke saa aabenlyst foretage deres Bevægelser og Offerdanse, men det fortælles af Rejsende, der kender Forholdene til Bunds, at der i de maanelyse Nætter foregaar sære og frygtelige Ting ude i Urskoven.

sland.

Masker kendes herhjemme kun til Fastelavn og Karneval. Det er alle Narrestregers Tid saavel for Renæssancetidens Italienere, som for os. Og er det ikke herligt at være maskeret og at kunne lave en Masse Fest uden at nogen véd, hvem man er?

Jørgen Smith.

Afrika.

Fra Divisionerne

Uafhængigt - Upolitisk - Sagligt

XIV AARG. | FEBRUAR | MCMXXX

„Molbohylet" Ebeltoft.

Dette gode Blad ønsker at udveksle eventuelle Trops-, Kolonne- og Divisionsblade for at faa et Indblik i andre Troppes Liv og Virke. Skriv til „Molbohylet", Ebeltoft.

Tropsfest i Hals.

Troppen afholdt sin aarlige Tropsfest paa Afholdshotellet d. 5. Januar.

Der var stuvende fuldt Hus, da Divisionsraadets Formand, Skoleinspektør Petersen, indledede med at tale om Spejderløfte og Spejderlov.

Lærer Gregersen holdt derefter et Foredrag om Jamboreen, men desværre uden Lysbilleder; de var blevet forsinket. Derefter opførte Spejderne et rystende Indianerdrama og nogle Sketch, der gjorde stor Lykke, hvorefter Pastor Skjerk holdt en kort Tale over Ordene: frisk, freidig, fro og from.

Derefter kom Lysbillederne, som fremvistes paa Realskolen for Drenge- og Pigespejderne og deres Forældre, og de gjorde saa stor Lykke, at der maatte gives endnu en Forestilling samme Aften fra 9½—11.

7. Januar fremvistes Billederne for Eleverne paa teknisk Skole.

Nu er Patruljerne i Færd med at binde Børster, Indbinding af Bøger og „Billedskæring", og en af Patruljerne haaber at kunne tjene 50 Kr. til et Telt i Løbet af Vinteren.

J. Gregersen.

Skipper Klements Trop, Aalborg.

Midt i December var der et 30 km Løb for 2. Kl. Spejdere med en Række indlagte Opgaver, Terræn - Kundskab, Kortlæsning, Wood-craft, Førstehjælp, Signalering, Madlavning o. s. v. 21 Mand i 3-Mands-Hold startede i fint Vejr, men ved 3-Tiden om Eftermiddagen druknede Øvelsen i Mørke, Storm og Regn. Først Kl. 8 Aften kom de sidste Rester hjem, vaade men i glimrende Humør. Øvelsen gentages i Januar.

Flere Patruljer har nu deres eget Lokale.

Poul Clausen.

En natlig Fart over Alssund.

Episode fra Sønderborg Troppens Patruljevandring.

Det var blevet sagt os af en Bager, at vi kunde henvende os angaaende vor Overfart i Hans Jensens Hus, det yderste paa Vejen til Monumentet. En gammel Kone lukkede op for os, da vi bankede paa, men hendes Mand var meget træt, da han havde arbejdet i Skoven hele Dagen og havde derfor „ikke meget Appetit paa" (som han selv sagde) at sætte os over Sundet. En Knægt i Lømmelalderen stod ogsaa i Værelset, hvor vi bankede paa, og han generede sig ikke for at raabe med gennemtrængende Stemme: „Æ hæ min sandten helle ingen Appetit. Æ æ lige kommen fra Mommark".

Men da vi forklarede Manden, hvor magtpaaliggende, det var for os at blive sat over her i Aften og tilbød selv at ro Baaden derover, indvilligede han dog tilsidst.

Vi mere gled end gik ned ad den stejle Skrænt til Landgangsbroen, medens vi saa Gerhards Lys flakke hen over Monumentet. Maanen kom frem fra sine Skydyner, og Himlen blev klar. Det gik nemmere, end vi havde troet med at faa Cyklerne bragt om Bord i den lille Jolle, som vi maatte betro vore unge Liv til. — Manden var ikke just en af de hurtigste.

Endelig stødte vi fra og gled ud paa den mørke Havflade. Ved hvert Aaretag glimtede og glitrede Morilden frem. Der var stærk Strøm, saa det kneb noget for Hans Henrik og Bruno, der skiftedes til at ro, at tvinge den vægtige Last frem. Klare røde og grønne Lanterner gled forbi i det natlige Mørke.

Efter lang Tids Sejlads i Tavshed fik Manden og vi endelig Munden paa Gled, og han fortalte os en Mængde om Fiskeriet paa Alssund. Sommeren havde været daarlig, for kold for Reje- og Aalefiskeriet her i Sundet, men paa Østkysten af Als havde det været pletvis meget indbringende at trække Aalevod; saaledes havde en Fisker ved Mommark paa faa Nætter fanget flere Tusinde Pund. Mandens egen Søn var selv Fisker, men var syg for Tiden; det var ellers ham, der plejede at sætte Folk over Sundet.

Længe spejdede vi efter Landgangsbroen ved Sottrupskov. Endelig dukkede dens lave, skællede Pæle frem af Mørket, og vi fik let Cyklerne bragt i Land. Manden forlangte en Krone for at sætte os over, men da vi syntes, at han havde haft saa stort et Besvær med os, gav vi ham en Tokrone.

Det havde været koldt ombord paa Jollen, saa vi trængte ligefrem til at røre Benene igen. Paa Vejen opad fra Landgangsbroen havde vi meget Kludder med Lygterne. Hans Henriks Lygte strejkede pludselig; vi opdagede dog snart, at Ledningen var itu. Gustavs Karbidlygte — en gammel Blikkarbiddaase — havde vist ikke kunnet taale Overfarten over de kølige Vande (Pyramus et Thisbe) i den klamme Nat; den var ganske uhelbredelig, og naar man tændte den, hvislede Flammerne frem fra alle Revner og Sprækker.

Der boede en Bager paa den ovennævnte Vej, og vi besluttede énstemmigt, at Patruljen skulde

give en Omgang Kager. Som sagt saa gjort.

Nu besteg vi atter vore Ridehjul — det var rigtignok et Held, at Luftslangerne ikke endnu var „platsede" — og kørte ad mere faste Veje ad Sandbjerg til. Skønt Hans Henrik jo er fra Als, viste det sig, at han havde bedst Forstand paa at køre „Dør-Træk" paa Sundeved, og Snavset røg fra vore Spor. Vi kom forbi en hel Del Gaarde, før vi naaede Sandbjerg Avlsgaard, i hvis Nærhed vi overnattede.

SPORT

Tropsfodbold.

Fra vor Medarbejder i Aarhus har vi modtaget:

Søndag den 3. November stillede 22 ivrige Skalpejægere til et Braavallaslag, som skulde udkæmpes paa A. G. F.s Fodboldbane ved Dalgas Avenue i Aarhus. Det var udvalgte Bersærker fra de to hæderværdige Troppe, 1. og 2. Aarhus. I Hast havde de besluttet, at nu skulde der prøves Kræfter i Grønsværet, og den skulde Græsset bide, som ej stod sig.

Det blev 1. Aarhus, som maatte Græsset (og dermed det sure Æble) bide; thi de blev sablet ned „ret saa ynkeligt", som Messing fra 4. Aarhus vilde udtrykke sig paa sit patenterede Tungemaal. — 2. Aarhus er sikkert en af de skrappeste Fodboldtroppe i Jylland lige for Tiden.

Det var for Deltagerne en morsom Kamp, og Tilskuerne kunde nærmest være lige glade, for de var blevet hjemme. Kun nogle faa trofaste havde forladt Soveposerne og var taget paa Slagmarken Kl. 9.

Resultatet blev en retfærdig Sejr til 2. Aarhus. — Det var værd i Tilknytning til dette korte Referat at anbefale Tropsfodbold som et godt Spil. Det giver Motion, det er et Mandespil, og det er noget, der avler godt Kammeratskab at mødes og give hinanden nogle brave Svalere, som man ikke lider nogen Fortræd af bagefter. Tag en Fodbold med i Lejr til Sommer, den skal nok tage Kegler.

Om 2. Aarhus skal vi endvidere meddele, at den vandt overlegent over 1. Horsens i Fodbold til Sotopungoøvelsen. Tallene var rent forskrækkelige. — Der er aabenbart nogen, der dyrker Sporten. — Heldigvis.

Pencil.

Nyt fra Sydhavsøerne.

Lolland-Falsters Division afholdt Søndag den 17. November en Divisionsøvelse ved Krungerup pr. Saxkøbing. Øvelsen, der var baseret paa Patruljen som Enhed, var lagt af Tropsfører Stahl, Saxkøbing, der ogsaa var Overdommer og Øvelsesleder. Som Meddommere virkede Divisionsassistent Nielsen, Tropsfører Jacobsen og Tropsraadsmedlem Harald Olsen. Førere for de tre Partier var Tropsfører Einer Nielsen, Tropsassistenterne Glad og Thuesen.

Lørdag den 7. Decbr. afholdt Græshave Trop en vellykket Fødselsdagsfest med Foredrag af Hr. Bankbogholder Wiingaard om Polen. Desuden demonstrerede Fru Wiingaard forskellige Forbindinger i Tilknytning til et Samariterkursus, der havde været afholdt af Fruen, for Troppens Spejdere. Tropsfører Jacobsen berettede om Jamboreen, hvori han og 3 af Troppens Drenge havde deltaget. En af Deltagerne fremviste et af Numrene fra de engelske Lejrbaal, hvilket gjorde berettiget Lykke. Ligeledes fremkaldte „Hans og Trine" — fremstillet af en Spejder og hans Søster — stort Bifald. Efter en vellykket Auktion sluttede Festen med en Svingom.

— **Glenterne** afholdt Jamboreefest, hvortil alle Divisionens Deltagere i Jamboreen var indbudt, Søndag den 3. November.

Tropsfører „Johs" gav en morsom Beretning om Turen ledsaget med gode Lysbilleder og Film.

Tropsraadet overrakte Glenternes 2 Førere, Johs og Thuesen, en Erindringsgave som Forældrenes Tak for den vellykkede Tur. Samtidig forevistes Glenternes nye Tropslokale, som der var blevet Plads til ved Rektors sædvanlige Elskværdighed og Velvilje overfor Spejderne i Skolen.

Forøvrigt har der været arbejdet godt i Troppen; der har været en Del Weekendture, Tropsture og Øvelser.

Østergaard.

Bazar og Spejderfester.

Skjalm Hvides Division stiller store Forhaabninger til det nye Aar, da Spejderarbejdet rundt omkring i Divisionens Troppe er i en god og støt Gænge.

I **Holbæk**, hvor der nu er over 60 Spejdere, og ikke som i „Spejdernes Lommebog" meddelt 160, staar man foran den største Opgave, som Spejderne her nogensinde har haft med at gøre. Lørdag den 8. og Søndag den 9. Februar vil der blive holdt en stor Bazar for at skaffe Midler til Opførelse af et Tropshus.

For Festen er der lagt et meget fint Program: Kabaretforestillinger, Foredrag, Komedie, Koncert af Spejdernes eget Orkester og Bal om Søndagen. —

I **Kalundborg** var der Spejderfest den 24. November paa Hotel Postgaarden. Denne var besøgt af en Mængde Mennesker, og Folk morede sig storartet over Underholdningen: Spejderorkestret, Ulveungernes Danse, Komedien „Spiritusprøven", Sangene og Ballet. — Der var ogsaa Tombola og Kagebord, og Handelen var livlig. Der indkom ca. 1000 Kr.

Jyderup-Spejderne havde Fest paa Hotel Skarridsø Søndag den 24. November, og der var fuldt Hus. Der opførtes først „Ulvepatruljen", en morsom Komedie i 4 Akter, spillet af Spejdere. Komedien gjorde vældig Lykke. Efter Forestillingen dansedes der til Kl. 2.

Overskudet var saa stort, at Spejderne fuldstændig har kunnet møblere deres ny Tropshytte, som Søndag den 22. December blev indviet af Divisionschefen, Tropsraadsformand, Kaptajn Dræby, Jyderup. Lokalet er indrettet i et hyggeligt, gammelt Skovløberhus og er overladt Troppen af Baronesse Lerche, „Sølyst".

1. **Tølløse** vokser stadig takket være den ny Tropsfører, den dygtige Spejder og Lærer Arent Filtenborg, som er kommet herover fra Jylland; der er nu 21 Spejdere. Drengene arbejder iøvrigt med Duelighedstegnene.

Tølløse Kost- og Realskole har velvilligst stillet Lokaler (opvarmet) til Raadighed for Troppen — gratis, og Troppen maa nærmest betragtes som en Skoletrop. Der arbejdes ogsaa paa Forberedelserne til en Fest, som Troppen skal afholde i Vinter sammen med den ogsaa livskraftige Pigespejdertrop.

ULVENES HJØRNE

„GØR DIT BEDSTE"

Skal det blive et Ulveaar i Aar?

Er der ikke i din Flok Plads for nogle nye Ulve? Og er der ikke en af dine Skolekammerater eller Legekammerater, som du gerne vilde have ind i Flokken?

Tænk paa det til næste Møde, tal med din Flokfører, og gør saa noget for, at vi kan blive flere Ulve i Danmark.

I Aar er det 10 Aar siden, at de første Flokke blev dannet; og vi er for faa — alt for faa — Ulve; men hvis du og jeg og alle Ulve i Korpset vil gøre noget for, at vi kan blive flere, saa skal det nok gaa.

God Jagt, Ulve! Og lad os se, hvor mange flere Ulve, vi er til næste Aar.

Akela.

Ulvemapper.

Jeg har hørt, at der findes en Flok, hvor Ulvene selv har lavet Mapper til at opbevare deres Maanedsprogrammer i. Det, synes jeg, er en vældig god Idé; hver Ulv bør have sin specielle Ulvemappe, — og han bør lave den selv.

En virkelig pæn Mappe kan fremstilles af Pap, Tapet, Klister og nogle Baand.

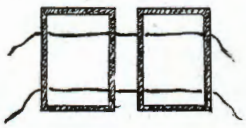

Du klipper to Papstykker lidt større end dit Maanedsskema. Disse Papstykker skal nu tapetseres; hvis du kan faa 2 Slags Tapet, f. Eks. mønstret til Udsiden og ensfarvet til den indvendige Side, ser det pænt ud. Tapetet til de udvendige Sider klippes nogle Centimeter større end Pappet, — til de indvendige Sider lidt mindre end Pappet.

Det udvendige Papir klistres paa; hvad der rager udenfor Pappet, bøjes om og klistres paa den indvendige Side, — derefter klistres det indvendige Papir paa.

Der stikkes nu 4 Huller i hvert Papstykke, og Baand trækkes igennem, som vist paa Tegningen. Mappen er nu færdig, og har du gjort dig Umage, er den sikkert pæn.

En saadan Mappe er ogsaa udmærket til at have pressede Blomster i, naar disse er sat paa Karton; men til det Brug maa du sætte et Par ekstra Baand i paa den anden Led, saa du er sikker paa, at Indholdet bliver, hvor det skal.

Laver du en lille kvadratisk Mappe, er den glimrende egnet til at have Papirsservietter i; du har dér en fiks Gave til din Moder og dine Tanter.

Kaspers Oplevelser.

Nedenstaaende Besvarelse vandt den udsatte Præmie: Et Sæt Løvsavsværktøj.

„Da Kasper faldt ned i Lasten, besvimede han, og da han atter vaagnede op, laa han oppe paa Dækket (1), og omkring ham sad nogle Matroser. Da han fik set sig om, saa han (2), at der

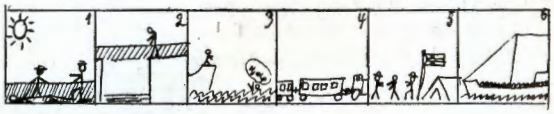

var Brædder i Lasten, og Damperen skulde til England. Engang, da der var stærk Storm, faldt en Matros overbord (3), og Kasper sprang i Vandet og fik ham reddet. Et Par Dage efter kom Damperen til Hull, hvorfra Kasper med et Tog (4) tog til Spejderjamboreen og blev godt modtaget dér (5) og blev der, til den sluttede, og fik Lov til at rejse med Jamboree-Skibet (6) hjem til Danmark.

Ulveunge **Erik Jensen,**
Storegade 17, Aabenraa."

SPØG OG GRIN

— Sidste Vinter faldt jeg paa Isen og maatte ligge i seks Uger .....

— Saah? Du frøs maaske fast?

*

— Du ser saa træt ud, Mor!

— Ja, jeg er ogsaa saa træt, lille Kaj, at jeg ikke kan løfte en Haand!

— Saa kan jeg vist godt fortælle dig, at jeg er kommet til at slaa Spejlet i Stykker i Dagligstuen.

VINTERLEJR

NOGLE HOVEDREGLER
AF *CHR. HOLT* — — —

Efterfølgende Noter om Vinterlejrsport kan anbefales til Efterfølgelse. Ved „Vinterlejr" forstaar jeg her kun Teltlejre.

Hvem skal med?

Det gælder ikke saa meget om at finde en Aldersgrænse, som det at man kun faar virkelige Lejrsportsmænd med. Hvor det drejer sig om Drenge, bør Forældres Tilladelse udtrykkelig foreligge. Man maa ikke tvinge en Dreng med i Vinterlejr.

Hvormange skal man være? Dette er tildels individuelt. Men normalt bør Vinterlejre næppe omfatte større Enheder end en Patrulje. Man kan naturligvis være færre — lige ned til een!

Teltmateriel.

Hvad det gælder om at opnaa: Ved Vintertid skal der være mere Plads i et Telt end ved Sommertid, Udrustningen fylder mere og skal altsammen kunne være under Tag; Teltet skal i udpræget Grad være stormsikkert. Et Tagtelt maa have Gavle til Udpløkning. Teltet maa gerne være lunt i sig selv. Dette sidste er Skærmtagstelte, Saugman-Telte eller to Telte, som er rejst det ene oven over det andet.

Husk ekstra Pløkke. Husk, at et Telt, der er rundt, eller som vender Taget (og ikke Gavlen) mod Vinden ikke fanger denne i saa høj Grad.

Ifølge kyndige Mænds Erfaring vil de lette Telte være at foretrække for de sværere, især i vekslende Vejrlig.

Teltunderlag.

Ved Vintertid er det ikke tilstrækkeligt at have et vandtæt Olietøjsunderlag alene. Direkte paa Jorden anbringes først et isolerende Materiale (Halm, Lyng, Granris el. l.), derefter det vandtætte Underlag, dernæst et Tæppe eller to eller Avispapir. Man kan ogsaa lægge Olietøjet nederst, men da maa man have noget til at holde sammen paa det andet Materiale med; et Lagen, et Madrasvaar eller lignende. Man kan ogsaa bygge sig en Feltseng, som er hævet op over Jorden.

Herpaa sover man i en tyk Sovepose med et eller flere Ekstratæpper, eventuelt med en Papirsovepose indvendig. (Papiret maa være godt gennemkrøllet, inden det syes sammen!).

Paaklædning.

Varm Vinterpaaklædning med Sweater, nedrullede Ærmer, vandtætte Støvler, Regntøj, Hovedbeklædning.

Udrustning.

Den sædvanlige plus godt med Ekstratøj, Ekstratæpper o. l. „Meget" Tøj er ikke uden videre det samme som „varmt" Tøj! En god Sweater under en Vindjakke vil ofte vise sig at være mere formaalstjenlig end tre Stortrøjer over hinanden.

Opvarmning af Telt.

En Tipi er, rigtigt opstillet og passet, i de fleste Retninger det ideelle Vinteropholdstelt. Typen med den ovale Indgang (Black-Feet Model) er at foretrække. Baalstedet skal ikke ligge i Teltets Centrum, men lidt trukket hen imod Indgangsaabningen, som skal holdes tæt lukket. Baalet, som ikke behøver at ryge saaledes, at det giver Røg i Teltet, skal brænde med en kraftig Pagodeild.

Dette Telt er det hyggeligste Opholdssted i de lange Vinteraftener. Det er samtidig et bekvemt Køkken.

Et Tagtelt pløkkes ud i den ene Gavl, Vindsiden; i ca. ½ m Afstand fra Teltet anbringes en to- eller tre-fløjet Skærm af blankt Metal (en stor Kikskasse f. Eks.). Mellem Skærmen og Teltet tændes en Pagodeild saaledes, at den blanke Skærm kaster Lys og Varme ind i Teltet. Med svært Brænde kan man holde Ilden hele Natten ved at fyre en 2—3 Gange i Nattens Løb — uden at krybe ud af Soveposen.

Over denne Ild kan der samtidig koges, naar man anvender en høj Trefod og holder en stadig og stærk Træk i Baalet.

Forskelligt.

Gaa en rask Tur, inden der tørnes i Poserne om Aftenen. Tag en kraftig Motion og Afvaskninger, naar der tørnes ud om Morgenen.

Vask Kogekarrene op om Aftenen. Om Morgenen kunde der gerne være Is i Bunden!

Meta-Tabletter kan være gode i tvivlsomt Vejr med tvivlsomt Brænde.

I Snevejr kan bygges en Snevold langs Teltet i Vindsiden.

Sid aldrig stille om Dagen i gennemsvedt Undertøj, men tag straks noget tørt paa.

Først og sidst: Kun gode Kammerater, der er opsat paa at hjælpe hinanden, ogsaa uden at det skal siges til dem, duer til at drage i Vinterlejr!

God Jagt!

Christian Holt.

ALT MULIGT OG LIDT AF HVERT.

Et Barometer.

To Stykker stift Papir, en Stump Rundstok (ca. 1 Meter lang), en kort Stolpe, fire cirkelrunde Træstykker og to Naale er tilstrækkeligt Materiale til at lave et Barometer af.

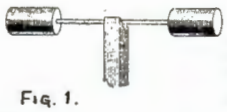

Fig. 1.

Tag to Stykker stift Papir paa ca. 1 m × ½ m. Rul hvert Stykke sammen til en Cylinder og lim Kanterne sammen, saaledes at du faar to stive Ruller ca. ½ m lange og ca. 25 cm i Diameter. Rullernes Ender lukkes med 2 Træskiver, saa de bliver fuldstændig lufttætte. Træskiverne laves lettest i halvtomme Træ med en Diameter, der er lidt større end Rullernes. Kanterne laves lidt skraa, saa de let kan passes ind i Papircylinderne (Fig. 3). De limes godt til, saa de er aldeles lufttætte. Dette er meget vigtigt, da Barometret ellers ikke kan virke.

Fig 2.

Cylinderne paalimes dernæst Rundstokkens Ender, saaledes at Stangen er lige i Midten paa Cylindernes Endestykker (se Fig. 1). — Anbringes Barometret i det fri, oversmøres Cylindrene med tynd Lim for at gøre dem holdbare.

En kort Pæl anbringes paa et egnet Sted (fri Adgang til fri Luft), og en Fure udskæres i Toppen af Pælen; heri skal Stangen anbringes. (Furens Diameter maa altsaa være lidt større end Stangens). Dernæst laves en Fure paa tværs af den første. Denne Fure poleres saa glat med fint Sandpapir som overhovedet muligt (se Fig. 2 A.-B.). Nu sættes der en Naal i paa hver Side af Stangen omtrent paa Midten. Læg Stangen med Cylindrene saaledes, at den hviler i Træfurerne med Naalene (Fig. 5). Flyt saa Naalene, til Stangen ligger nøjagtig vandret. Erstat Naalene med storhovede Naale f. Eks. Nipsenaale (Fig. 4).

Fig 3.

Fig 4.

Bor til Slut et Hul i den ene Papircylinder. Hullet skal ikke være mere end ca. 4—5 mm i Diameter. Luften har nu fri Adgang til den ene Cylinder.

Principet er det, at tør Luft er tungere end fugtig Luft.

I daarligt Vejr (fugtigt Vejr) vil derfor den aabne Cylinder blive løftet i Vejret af den tungere, lukkede Cylinder.

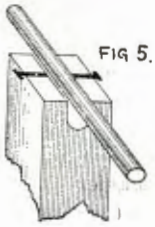

Fig 5.

Du faar saaledes et Maal for Luftens Fugtighedsgrad, hvilket stemmer overens med Vejrets Beskaffenhed.

*

Rensning af Aluminiumsgenstande.

Et af de bedste og billigste Midler til at rense Aluminiumsgenstande med er Eddike, som er opvarmet. Skur Overfladen med den varme Eddike, og den vil faa en smuk Glans.

M. C.

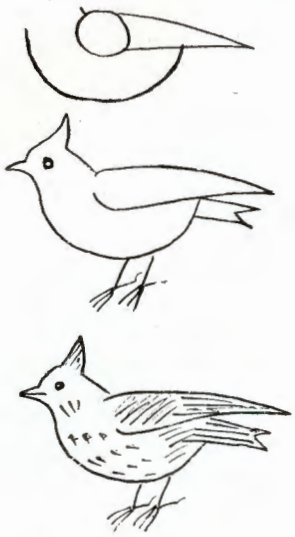

Hvordan man tegner en Lærke.

Redaktören siger —

Sætternissen.

Denne lille Herre har været paa Spil — endda temmelig slemt — i Brandinspektør Vindings fortrinlige Artikel i sidste Nummer. I Linie 8 fra oven staar der nemlig, at Læger og andre blev betragtet med „kvalificeret Recept". Det skulde selvfølgelig være „kvalificeret Respekt", — hvad de mere skarpsindige af jer sikkert straks var klare over.

Hilsener fra fremmede Kammerater.

Ligesom tidligere Aar har Korpset modtaget en Mængde — mange meget smukt udførte — Jule- og Nytaarshilsener. De er kommet fra alle Dele af Kloden. Her er Listen:

Boy Scouts de Belgique, Spejderkorpset i Jugoslavien (Bogtrykkeren har ikke Typer til at skrive det med), Spejderchefen i Estland, Waldemar Paul, U. S. A. (gammel Vesterbro Spejder, som her hjemme, før han blev en stor Mand, hed Paul Kjærulff), l'Association des Eclaireurs Roumains (Rumænien), Spejderchefen i Czekoslovakiet, Grev Marty, Frankrig, Spejderne i Japan, Boy Scouts Association of Albania, Sveriges Scoutförbund, Sveriges Vicespejderchef, vor gamle Ven Nils Påhlsson, Deutscher Späherbund, Bandalag Islenskra Skata (hvilket betyder Spejderne paa Island), De katolske Spejdere i Østrig, Erik Harpøth, Britisk Øst-Afrika, Letlands Spejdere, Norsk Spejdergutt-Forbund, Lütchen-Lehn (den tidligere Korpskontorchef), Venezuela. „Boys Life", U. S. A.

Kay Christiansen.

Hvem er Kay Christiansen, som har Forbindelse med en siamesisk Spejder? Jeg har et Brev liggende til ham.

Liljeemblemet.

Véd I, at vi har de smukkeste Civilemblemer i Verden? Alligevel er der mange Spejdere og Førere, som ikke gaar med Liljen. — Gaa med den!

I glæder jeres Spejderkammerater, og I gavner Spejderbevægelsen derved, — naturligvis forudsat at I optræder som rigtige Spejdere.

De tyske Jugendherbergen.

I Anledning af den Beretning, som stod i sidste Nummer af Bladet om en uærlig „Herbergsvater", har jeg modtaget en Henvendelse fra Hans Wölffel, der er Tillidsmand i Danmark for „Reichsverband für Deutsche Jugendherbergen". Han er meget ked af den Plet, der er sat paa den tyske Hyttebevægelses Ære, og udtaler, at en grundig Undersøgelse vil blive indledet.

Iøvrigt er det jo en kendt Sag, at de tyske Herberger ellers er udmærkede, og at Organisationen og Kontrollen er ypperlig.

Romanen.

I vil lægge Mærke til, at Romanen er udeladt i dette Nummer, men i Stedet er der Beretningen om et spændende Motorløb. Den er til Gengæld sand — det kan jeg indestaa for, — og den er ikke engang overdreven. Men den er lige saa spændende som en Roman.

Lumber-Jackets.

Læg Mærke til, at de meget moderne — og iøvrigt ganske fikse — Lumber-Jackets med Lynlaas er ganske ureglementerede og ikke maa bruges til Spejderuniformen.

Tak.

Jeg fik en stor Mængde Julehilsener fra Spejdere og Troppe, og jeg behøver vist ikke at sige, at de glædede mig overmaade meget, ikke mindst fordi de fortalte mig, at der er mange af Jer, som er glade for Bladet. Jeg vilde gerne gøre Bladet større, — men det tillader Budgettet desværre ikke. Strengt taget maa Bladet ikke være paa mere end 24 Sider. Men vi skal en Gang tale om Muligheden af at skaffe flere Abonnenter. Saa kunde vi ofre noget mere baade paa Omfanget og Udstyrelsen.

Jamboreeknapper.

Hvis der er Jamboreedeltagere, som gerne vil have en eller flere ekstra Jamboreeknapper (til Skiftebluser), kan de faa dem paa Korpsets officielle Depoter. De koster 25 Øre pr. Stk. (+ Porto).

Bedste Spejderhilsen

Tage.

Skotske Spejdere til Jamboree i 1924
— optaget med „Kodak" Kamera paa „Kodak" Film

Fotografer!

Anskaf endnu i Dag en

„Kodak"

Nu kommer Vinteren med Sne og Is! Der vil forhaabentlig blive Lejlighed til storartet Sport — Kælkning — Skøjteløb — Skiture — Vinterlejrene i Snehytte — kort sagt Oplevelser, det er til uforlignelig Glæde at mindes i de klare og smukke Billeder, en „Kodak" og „Kodak" Film giver med største Lethed.

„Kodaks" faas hos alle fotografiske Handlende fra Kr. 24.— til Kr. 273.— Brownies" fra Kr. 9.— til Kr. 22.—

Kodak Aktieselskab

Udsalg: Østergade 1.

Lidt om Fastelavn.

„Fastelavn" kommer af det tyske „Fastel-Abend" og betyder Aftenen, før Fasten begynder. Nu forstaar man ved Fastelavn Søndag, Mandag og Tirsdag — eller hele Ugen — efter Fastelavns Søndag. Dagen er afhængig af Maanenyets Indtræden i Januar og indtræffer 6 Uger før Paaske (dog mellem 1. Februar og 7. Marts). I de ældste Tider var det en hedensk Solfest, hvor man kørte et Billede af Solbaaden (den Baad, som man troede, Solen benyttede til om Natten at sejle tilbage i fra Vest til Øst) paa en blomstersmykket Vogn, Carrus navalis. Af dette Ord kommer „Karneval" (der altsaa ikke betyder „Farvel til Kødet", som mange har antaget), og Skikken, der er flere Tusind Aar gammel, hævdes endnu i flere danske Byer, f. Eks. Nyborg og Randers. Ogsaa Fastelavnsriset skriver sig fra den hedenske Sol- og Blomsterfest. Ved at „rise" Dyrene meddelte man dem Frugtbarhed. Op til Aar 1800 var „Plovgangen" i Brug her i Landet. Man spændte unge Jomfruer for en Plov, og Plovfuren, som disse trak, skulde da vække Vaarlivet i Jorden. Man foranstaltede ogsaa Kapløb og Væddekampe, som skulde være Udtryk for Kampen mellem Sommer og Vinter. Som Symbol paa Vinteren anbragte man en Kat i en Tønde eller en Lerpotte og slog om Kap, til denne gik i Stykker, eller man kappedes om at rive Hovedet af en levende Gaas, hvis Hals var plukket og indsmurt i Sæbe. Rester af disse Skikke kendes endnu overalt i Landet — i særlig Grad paa Amager —, men naturligvis er det barbariske Dyrplageri fjernet.

I tidligere Tid tændte man ogsaa Foraarsbaal, men denne Skik er nu flyttet til St. Hansaften.

De Forklædninger (Masker), som benyttedes ved Fastelavnsskikkene, og den kaade Munterhed ved Vinterens Død førte til Fastelavnsspillene, som i det 15. Aarhundrede knyttedes til de gamle Mysterier og Moraliteter. — Disse Fastelavnsspil har forøvrigt haft stor Betydning for Udviklingen af den nyere Komedie.

H—g.

Sportsmotorklubbens Kryds og Tværs-Løb

7.—8. December 1929.

En Deltagers spændende — og sandfærdige — Beretning.

Det store Motorløb skal køres. Sportsmotorklubben har udskrevet sit skrappe Vinterløb, og Sjællands bedste Kørere har meldt sig til denne Dyst. Der er spaaet Deltagerne en haard Tur. Det har regnet de sidste 14 Dage, Vejene er bundløse, og Stormen hyler — rigtig et af Vejrguderne benaadet Arrangement.

Der var mange Mennesker paa Grønttorvet Lørdag Aften Kl. 9, da den ene Motorcykle og Automobil efter den anden blev sendt af Sted. Jeg skulde deltage som Observatør for den mindste Vogn, der deltog, og det var første Gang, baade jeg og min Kører skulde deltage i Motorløb.

Starten.

Præcis Kl. 9,46 Aften startede vi saa i „Car'en", som sagt den mindste af de deltagende Vogne. Motoren har kun 3,2 HK, og Vognens Bredde er 1,07 Meter, saa der er jo intet at prale af hvad angaar Dimensioner; men lad os tale om „Car'en"s Egenskaber, — der kunde skrives mange Sider om dem. Aldrig vil man kunne faa en mere trofast Vogn, end vi havde. Men det er vel ikke værd at foregribe Begivenhedernes Gang, lad os tage dem i kronologisk Orden.

En Bummert.

De første Kontroller laa langs Hovedlandevejen sydpaa igennem Køge over Karise, Fakse og Præstø til en lille hyggelig By, Ugledie. Det gik jo meget let ad brede gode Landeveje; den største Vanskelighed paa denne Strækning laa i at holde „Car'en" tilstrækkeligt oppe i Fart. Hun kæmpede en haard Kamp mod den stærke Søndenvind, og hun sejrede. Men nu var det mig, der lavede Bummerten. Da vi kom til Ugledie, fik vi af Kontrollen at vide, at vi havde sprunget den foregaaende Kontrol over i Farten. Hvad var der at gøre? „Vend om og kør tilbage til Kontrollen og faa paategnet Jeres Kontrolkort," sagde Kontrollen i Ugledie, „ellers kan I ikke deltage i Resten af Løbet."

For Sportens Skyld.

Nu var det jo en kedelig Sag at vende om. Skulde vi virkelig køre ca. 12 km. tilbage og 12 Km. frem igen, det vilde give mange Straffepoints, eet for hver Minut vi kom forsent. Ærgerligt, men hvad skulde vi gøre? Min Kører brød kort af: „Vi vil ingen Straffepoints have, vi kører ikke tilbage. Vi deltager i Resten af Løbet udenfor Konkurrence," — og saa kørte han for Næsen af den forbavsede Kontrol. Jeg ærgrede mig; tænk at det var min Skyld, at vi nu skulde køre de 550 Km. af Løbets 600 Km. udenfor Konkurrence. Naa, for Sportens Skyld alene kan man jo ogsaa køre, og det gjorde vi, saa det kunde forslaa. Nu kom vi ind paa smaa krogede Biveje med dybe Hjulspor. Bælgmørkt overalt, kun Lygternes Lys viste os Vejen. „Car'en" for af Sted hoppende over Vejenes Huller og glidende rundt i Svingene, utroligt at den kunde blive hængende paa Vejen.

Udby Kro.

Vi skulde nu til Udby Kro, Udby ligger en lille Kilometer fra Hovedlandevejen København—Vordingborg.

Vi kom med fuldt Drøn ind i Byen, gennemsøgte den paa Kryds og Tværs, men kunde ingen Kro finde. Hvad skulde vi gøre? Tiden var kostbar, nu havde vi ligget i omtrent 10 Minutter og endevendt denne lille By uden at kunne finde Kroen. Tilsidst siger min Kører arrigt: „Udby Kro, UDBY KRO, er det ikke den, der ligger ude paa Hovedlandevejen? Frem med Kortet, og lad os se." Ganske rigtigt, Udby Kro ligger paa den store Hovedlandevej, og nu har vi tilbragt 11 Min. med at lede et galt Sted. Det kan nok være, at „Car'en" maa tage Benene paa Nakken nu. Vandet staar om os i Kaskader, og Mudder slynges op over hele Vognen. Med hvinende Bremser standser vi foran Kroen, kun 3 Minutter forsent.

Dirt Track.

Kontrollen kommer løbende, tager Tid, stempler Kontrolkortet, udleverer et nyt, og af Sted gaar det over Stok og Sten. Biveje, opblødte og daarlige, krinklede og krogede. STOP! STOP! Der er et skarpt Sving. Bremserne hyler, Hjulene glider, vi kan ikke standse, „Car'en" rutscher rundt i Svinget, bliver ved med at rutsche og dreje rundt; bare vi ikke ryger i Grøften! Nej, min Kører er vaagen, lige i det Øjeblik „Car'en" har

taget Retning af den nye Vej, hugger han brutalt, trods 40 Km.s Fart, ned i andet Gear og giver samtidig fuld Gas, Situationen reddes, „Car'en" tager den rigtige Retning, det blev ikke Grøftetur denne Gang, men hvordan mon det skal ende? Dette er jo det rene Dirt Track i Automobil.

Videre gaar det ad daarlige Veje, jagende af Sted, passerende den ene Kontrol efter den anden. Det er vanskeligt at overholde Tiderne; der er nemlig ikke mere end 6 à 7 Km. mellem hver Kontrol, og Tiden er knap; hvert paabegyndt Minut, man kommer for sent, giver 1 Straffepoint, saa det gælder om at være præcis.

Et Luftspring.

Vidunderligt, som Folk kan styre et Motorkøretøj. Vi har lige passeret en Kontrol, og foran ligger en Motorcykle med Sidevogn. Lyset er gaaet ud for dem, men de kører ufortrødent videre i Mørket; af Sted, af Sted, det er den eneste Tanke, der behersker Deltagerne. Manden, der kører Maskinen, sidder ganske roligt, udstyret som til en almindelig Søndagstur en Sommereftermiddag, Sixpence paa Hovedet og Vindjakke med et svært Tørklæde om Halsen. Hans Observatør i Sidevognen er bedre udstyret. Han har Styrtehjælm og tyk Skindfrakke paa. Det hele tager sig fantastisk ud i Skæret fra vore Lygter. Pludselig drejer Vejen lidt, kun lidt, men nok til at det kan gaa galt, naar man ikke har Lys. Motorcyclisten ser ikke, at Vejen drejer. Siddende saa roligt som hjemme i sin varme Stue kører han nu med en Fart af ca. 55 Km. lige ud over noget Grønsvær, imellem 2 store Træer, ned i en Grøft, op ad den anden Side, og, som ved Hjælp af et Springbrædt, langt ud over et Stengærde, ud i en Pløjemark. Dér holdt han; intet var sket. Føreren sad paa sin Maskine, og Observatøren tog ganske roligt sit Kort frem og sagde: „Der kørte du vist forkert, Gamle." Naa, der var jo intet sket, saa vi fo'r af Sted igen.

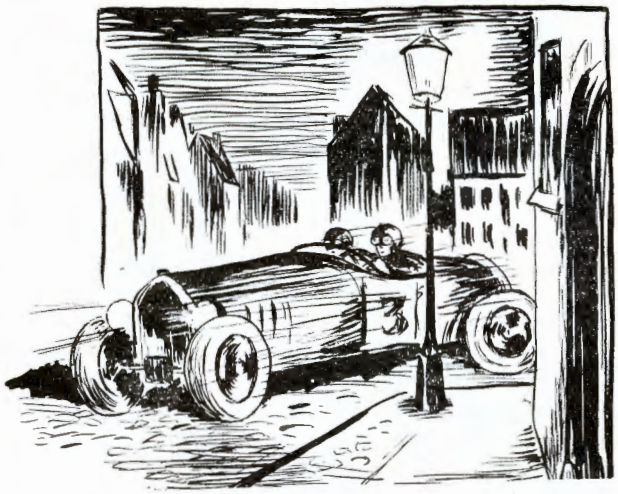

Starten.

Paa et hængende Haar.

Mørkt, mørkt, bælgmørkt overalt i Timevis, man har ikke en Tanke i Hovedet om Sol og Lys. Kun af Sted, passe Tiden, finde Vejene, stadig videre uden at spilde en Brøkdel af et Sekund, et hæsblæsende Jag. Vi farer af Sted med 70 Km.s Fart ad en lille fedtet Bivej. Vognens Bagende slaar fra den ene Side af Vejen til den anden. Det maa være svært at holde den. Og saa skete der noget frygteligt! Pludselig bliver min Fører, idet Vognens Bagende slaar voldsomt ud til højre, kastet med stor Kraft over mod Vogndøren, der springer op, og han forsvinder halvt ud af Vognen, der, med den stærke Fart, den har paa, tager Sigte mod et Vejtræ. Nu gælder det, — han holder endnu med den ene Haand i Rattet, med den anden Haand har han faaet fat i Trinbrættet. Jeg stemmer af al Kraft Fødderne mod Gulvet i det Øjeblik, jeg tror, vi flyver lige mod Træet. Men — — ogsaa denne Situation redder vi. Med en beundringsdringsværdig Aandsnærværelse klarer Føreren det hele. Mens han endnu ligger halvt ud af Vognen, lykkes det ham at rette den op, og i et Nu er han inde igen, smækker Døren i med et Brag og giver atter fuld Gas paa Motoren. Under hele Episoden naaede vi ikke under 65 Km.'s Fart i Timen.

Morads.

Det begynder at lysne. Som altid paa denne Tid af Døgnet tager Kulden til. En Smule Træthed begynder at melde sig. Vi tager i Farten en tør Whisky, der stimulerer udmærket og giver Varme. Vi passerer atter Udby Kro, hvor vi faar et nyt Kontrolkort. Mens vi her indtager Benzin, ser vi paa Kortet, hvilke Byer vi nu skal til. Opmærksomheden henledes straks paa et Navn: Kragevig Havn. Alle de tilstedeværende Kørere taler om dette Sted. Det er det skrappeste, et Motorkøretøj kan komme ud for. Der siges at være fuldstændig bundløst Morads. Hvordan mon det vil gaa os i vor lille „Car"? Ved den sidste Kontrol inden Kragevig Havn bliver vi kraftigt opmuntret ved at faa at vide, at en af de deltagende Vogne har maattet graves ud af Moradset. Naa, af Sted skal vi jo, og vi gaar ufortrødent paa. Foran os ser vi pludselig noget, der ligner en Pløjemark, blot er Furerne paa

langs og meget dybere. Nu gælder det. Fuld Speed paa Motoren. Det kommer an paa at holde Vognen i Fart. Vi kastes fra den ene Side af Vejen til den anden. Bare Hjulene holder. Alting vrider sig. Karosseriet knager; det er fuldstændigt, som om Chassiet gi'r sig. Vi taber Farten. Nu slæber Trinbrættet paa Jorden. Er der da virkelig helt bundløst?

Nu kører vi ikke mere end 40 Km. i Timen. Hurtigt ned i 2det Gear, fuld Drøn paa Motoren, vi tager atter Fart. Videre gaar det. Mudderet slynges over os. Vi ser farlige ud efterhaanden. Nu er det igen galt. Vi taber Fart. Med enestaaende Brutalitet smækker min Fører nu med 35 Km.s Fart fra 2det ned i 1ste Gear. Motoren arbejder med fuldt Omdrejningsantal. Det er en forbavsende Præstation af en 3 HK Motor. Den arbejder saa fint som en Symaskine, og nu gaar den igennem. Uden at tabe i Omdrejningerne arbejder den sig med Baghjulene snurrende rundt støt frem til Kontrollen. Hurtigt faar vi vort Kort paategnet og af Sted igen, samme Vej tilbage. Hensynsløst bliver den lille Vogn behandlet, og alligevel gaar den igennem alt.

Ild i Maskinen.

Vi har i Nattens Løb og de tidlige Morgentimer arbejdet os frem ad de fleste af Sydsjællands Biveje. Nu er vi endt oppe Nord for Slagelse og Sorø. Regnen pisker ned, Klokken er 10 Søndag Formiddag. Vi er paa Vej til en Kontrol, der bogstavelig talt staar midt ude i en Pløjemark. Igennem en stor Gaard, over dens Mødding, bag om store Roekuler, tværs igennem Pløre op til Kontrollen. Alt vel, fin Tid. „Kan I se det store Vandhul derhenne?" siger Kontrollen. „Pas paa det, dér er alle de andre blevet hængende." Vi starter, sætter Fart paa, — uden om Hullet kan vi ikke komme, dér er kun Pløjemark. Vi skal igennem. Hvor dybt mon det er? Lige foran Hullet sætter min Kører i andet Gear og giver fuld Gas. I et Nu flyver vi igennem Vandhullet. Det var dybt. Vandet staar ind over os, saa vi bliver fuldstændig gennemblødt, og Vognen hopper og slaar til Siderne.

Vi er ved at blive slaaet ud af den. I det samme slaar en Ildsøjle ind over os fra Instrumentbordet. Hvad er det? Hvorfra stammer Ilden? I et Spring er vi ude, river Motorhjælmen af, og i samme Øjeblik rejser sig en Ildsøjle op af Paafyldningshullet i Benzintanken. Vi er ganske klare over Situationen. Idet vi er kørt igennem Hullet, er Dækslet sprunget af Benzinbeholderen, — Benzinen er sprøjtet ud over Udblæsningsrøret og, ja, saa er alt sagt. Vi tager Chancen. Hjørnet af et Tæppe stoppes ned i Hullet i Tanken. Resten af Tæppet pakkes rundt om hele Tanken, og Motorhjælmen lukkes ned over.

Derefter lagde vi et Tæppe over Køleren, for at det ikke skulde trække ind herfra. Et andet Tæppe blev pakket ind under Instrumentbrædtet, og saa havde vi intet andet at gøre end at afvente Begivenhedernes Gang. Til alt Held slukkedes Ilden ret hurtigt, da der saaledes ingen Luft kunde komme til. Men ak, al Isolation var brændt af de elektriske Ledninger. Kunde Vognen nu startes? Vi trykker paa Selvstarteren. Jo! den starter. Vidundere kan altsaa ske, men der er Kortslutning i alle Ledninger. Vi maa hurtigt skille Instrumentbordet ad og pille Ledningerne fra hinanden. Nu af Sted, hurtigt, det haster, vi har tabt megen Tid. Jeg maa stadig sidde og pille Ledningerne fra hinanden, de kortsluttes ustandseligt. Men hvad gør det, naar blot vi kan holde Vognen i Gang. Næste Kontrol naaede vi med 4 Min.s Forsinkelse.

Alt forbi.

Vi mangler nu ikke ret meget af Løbet. Klokken er 1½, da vi passerer sidste Kontrol. Nu mangler vi kun at naa Grønttorvet! Men ak! Da vi kører gennem Sorø, nægter Motoren at tænde mere. Al Strømmen er løbet af Akkumulatoren ved den stadige Kortslutning.

Ud af Vognen i en Fart. En anden Akkumulator havde vi med som Reserve. Den brugte fik vi hurtigt ud, men Reserven passede ikke, den var for stor. Efter et større Arbejde, udført med febrilsk Hastighed, lykkedes det, efter at have hugget hele Gulvet ud af Vognen, at faa den nye anbragt, og saa af Sted igen. Med 85 Km. i Timen stod vi mod København i Regn og Taage. Det gjaldt om at indhente den

Faas overalt

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren **Voxsværte,** saa revner Lædere aldrig. — Saa har De:

Altid blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder.

A/S Nord. Blacking Comp. Lærkev. 11. Tlf. 5092-12687

tabte Tid. Nej, vi skulde ikke naa København. 10 Km. fra Roskilde var det ikke til at formaa Motoren til at tænde mere. Regnen gjorde det umuligt at faa lokket en Gnist igennem de kortsluttede Ledninger. Vi maatte efter megen Møje og ikke mindre Raseri give op. Til alt Held kom en af Kontrollerne kørende paa Vej til København. Han tog os med. Hvor var det sørgeligt, at denne storslaaede Tur skulde ende paa saa trist en Maade. Tænk den lille flittige „Car", der havde arbejdet sig igennem Regn og Storm, Pløre og Ælte, den maatte blive derude, fordi et lumpent Benzindæksel sprang af.

Saadan kan det gaa i denne Verden.

Observer.

POUL HOLM
SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN K.
Alt i Sport
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis, Svømning, Athletik m. m.
Største Udvalg til billigste Priser.

Fotograf EMIL CLAUSEN
Frederiksberggade 34
Petit Kabinet 6 Stk. Kr. 4 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4
Telefon 8050

Husk
Spejdernes Haandbog
kun 1,50 og i Bind 2,00
og
Lommebog for Spejdere
Skindbind 1,75
er uundværlige.
Faas hos alle Boghandlere.
Fr. Palm Greisens Forlag
Kronprinsengd. 3, Hj. af Købmagergd.
Telf. Centr. 4619 og 13,318.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

ET FORSLAG TIL OVERVEJELSE

Bruger I altid venstre Haand, naar I hilser paa hinanden? Ja, selvfølgelig gør vi allesammen det! Men har I nogensinde tænkt over, hvad det betyder, at bruge det Tegn? Det er ligesom for at minde hinanden om, at vi er Spejdere eller Ulveunger og om, at vi allesammen hører sammen. De af jer, der har truffet Spejderkammerater i Udlandet, véd sikkert bedst, hvor velgørende et rigtigt Venstre-Haandslag kan være.

Ulveungerne har jo deres særlige Hilsen, som de kun bruger altfor lidt, synes jeg; de siger „God Jagt" til hinanden, det betyder „God Jagt i Junglen", og ved Junglen menes Ulveungernes Verden. De tyske Spejdere har en glimrende mundtlig Hilsen; de hilser hinanden med et „Gut Pfad" (God Sti), det betyder omtrent det samme som Ulvenes „God Jagt"; de kalder sig nemlig „Pfadfinder" (Stifinder). Jeg véd af Erfaring, hvad det betyder, naar man er ude paa Landevejen, saa pludselig at høre det kendte Raab „Gut Pfad"; saa har man altsaa truffet Kammerater.

Var det ikke en Idé, om vi danske Spejdere brugte en lignende Hilsen, baade naar vi mødte hinanden og f. Eks. i Breve i Stedet for „med Spejderhilsen"? Vort Løsen er jo „Vær beredt", men vi kan da ikke gaa rundt og sige „Dav, vær beredt!" til hinanden; det blev rent til Grin. Det kan heller ikke nytte noget at oversætte det tyske; „God Sti" giver ingen Mening for os.

Hvem faar en god Idé? Lad os faa et Fyndord, kort og godt, saadan at det kan slaa igennem! Altsaa: .....?

Jeres Spejderkammerat
Arne Rosenhoff.

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:
Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:
A/S. Lembckes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:
REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport:
(Førerbladet)
REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.
TRYKKERI: Nørrebros Centraltrykkeri, N.

Et Telefonbudskab fra B.-P.

I Anledning af en Skoleudstilling, der fornylig blev afholdt i London, og i hvilken det engelske Spejderkorps deltog, modtog Det danske Spejderkorps kort Tid før Jul en Meddelelse fra de engelske Spejdere om, at det engelske Spejderkorps 1. Nytaarsdag Kl. 8 Aften ønskede en Telefonsamtale etableret mellem en dansk og en engelsk Spejder.

Ove Holm, som havde modtaget nævnte Meddelelse, spurgte mig, om jeg kunde paatage mig dette interessante Hverv, hvilket jeg naturligvis modtog med stor Glæde, og 1. Nytaarsdag Kl. 8 Aften sad jeg da spændt og ventede ved Telefonen.

Henimod Kl. 7 Aften ringede Telefonen, og en Stemme sagde mig, at „London" ønskede at tale med mig. Lidt efter lød en Stemme i Telefonen, det var Don Potter, som mange danske Spejdere erindrer fra Gilwellkursus'et ved Store Dam. Don Potter meddelte mig, at han talte fra Skoleudstillingen i London, og i Anledning af det nye Aar havde han et Budskab til de danske Spejdere fra Baden-Powell. Det lød saaledes:

„Good Scouting and good Camping to you all, my Brother-Scouts of Denmark".

Baden-Powell
Chief-Scout.

Da dette Budskab var nedskrevet, tillod jeg mig at ønske alle engelske Spejdere et godt Nytaar.

Morsomt nok fortalte Don Potter mig, at Spejderne i England endnu talte om de danske Spejdere og deres Gymnastikopvisning. Saa blev der meldt: „3 Minutter er gaaet," og den fornøjelige Samtale var dermed forbi.

Frank Duurlo.

Spejder!

FOR paa en morsom Maade at udbrede Kendskabet til **VADEMECUM MUNDVAND** og **TANDCREME** indenfor Spejderkredse udskriver Firmaet Barnängen en Konkurrence med flere værdifulde Præmier, saasom en nymoderne Göricke Cykle og flere Sæt Tip-Top moderneSpejderudstyr m.m.

Det gælder for enhver Spejder om i Aaret 1930 at samle saa megen tom Emballage (Flasker og Tuber) af **VADEMECUM MUNDVAND** og **TANDCREME** som muligt. De Spejdere, der har samlet det største Antal tom Emballage, bliver saa ved Aarets Slutning præmierede. Derfor Spejder — begynd i Dag at bruge **VADEMECUM,** faa ogsaa din Familie og dine Bekendte til at bruge det og bed dem gemme den tomme Emballage til dig; jo større Chance har du i

Barnängens

store Præmiekonkurrence.

Spejder!

Ved at købe hos de Averterende i Dit Blad, støtter Du Dig selv.

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminæreksamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¼—3).
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Reelt, pænt Hjemmearbejde

tilbydes Damer og Herrer, læres nemt, alt Arbejde aftages, god Ekstrafortjeneste, færdigt Arbejde til fuld Værdi samt alle Oplysninger mod Indsendelse af Kr. 1.50 i Frimærker.

Dansk Hjemmeindustri, Holte.

Landets førende Friluftsmagasin.

Vi havde **Alpehuer** 3 Aar før nogen anden havde dem, **Trench coats** 4 Aar før. **Lumber Jackets** har vi haft i de sidste 6 Aar, og **Foldejakker** — som endnu ingen andre har — er det 3 Aar siden, vi indførte.

Et Blik i vort store gennemillustrerede Katalog, 64 store Kvartsider, 300 Ill., vil være tilstrækkeligt til at overbevise Dem om, at vi er **Landets bedst forsynede Friluftsmagasin**, og at det er **Varer af meget høj Kvalitet**, vi fører.

En Sammenligning med Priser fra anden Side vil hurtigt vise Dem, at vi tiltrods herfor **gennemgaaende er billigere end andre** — i nogle Tilfælde endog meget billigere. Eksempelvis tager vi 22 Kr. for en læderimiteret Lumberjacket (Voksen), som De andre Steder maa betale med 28 Kr., og 20 Kr. for et Par Ski med Bindinger, som andetsteds koster 25 Kr.

LEMBCKES FRILUFTSUDSTYR A/S
NØRREGADE 15 K.
BYEN 4986

Alle

Duelighedstegn

og

Mærker

er færdige og kan købes paa

Depoterne.

TH. E. OLSEN
Kobbersmed

FREDERIKSSUNDSVEJ 30
TELEFON TAGA 3526

Ønsker De smukt udført Kobbersmedearbejde,

Brændekar - Jardinierer - Lygter

og andre haandforarbejdede Genstande.

FORLANG TILBUD

Tilkendt Guldmedaille med højeste Udmærkelse.